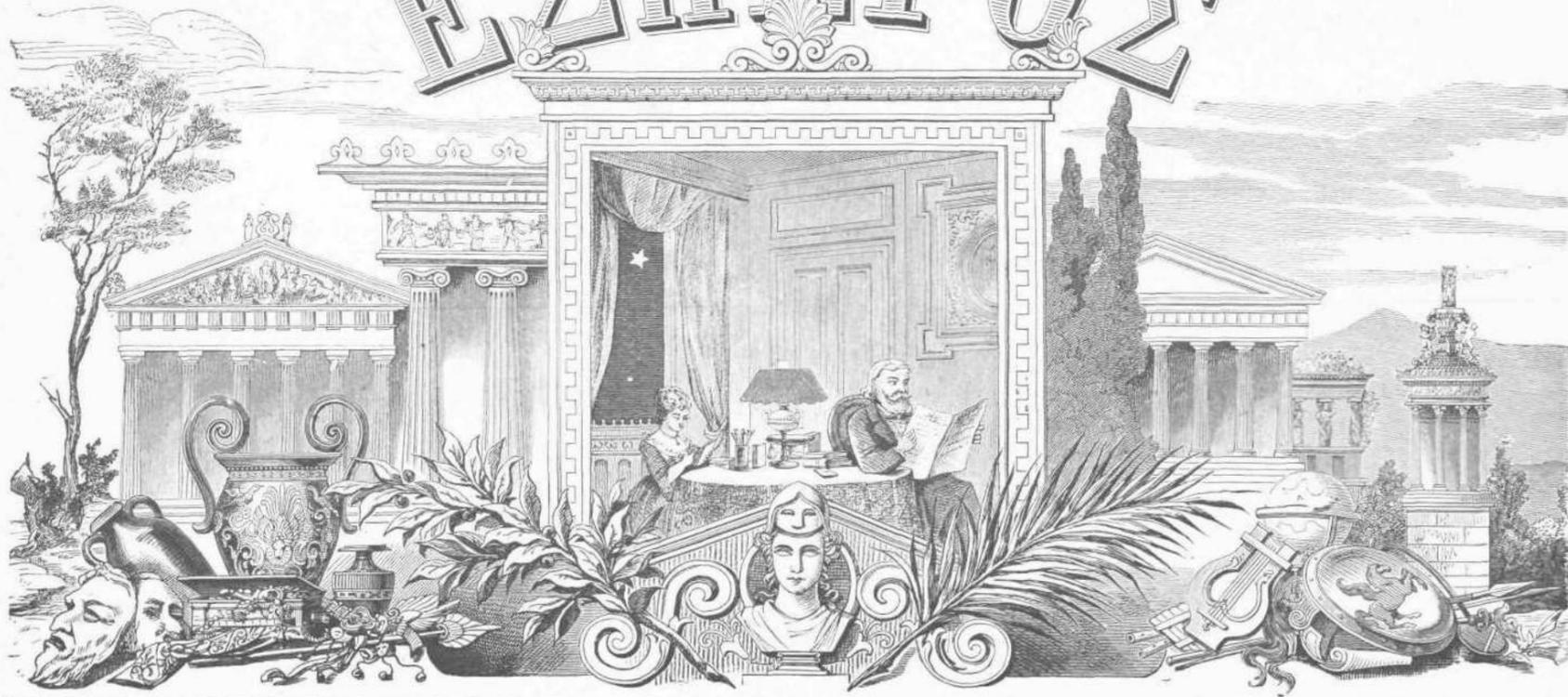

ΕΣΠΕΡΟΣ

ΕΤΟΣ Δ΄.

Εκδίδεται
τῇ 1/13 καὶ 15/27
ἐκάστου μηνός.

Ἐν ΛΕΙΨΙΑ: τῇ 113 Σεπτεμβρίου 1884

Τιμὴ ἑτησία
προπληρωμένη
εἰς χρυσόν.

Φράγκ. 40.
Μάρκ. 32.
Ρούβλ. 18.

ΑΡ. 81.

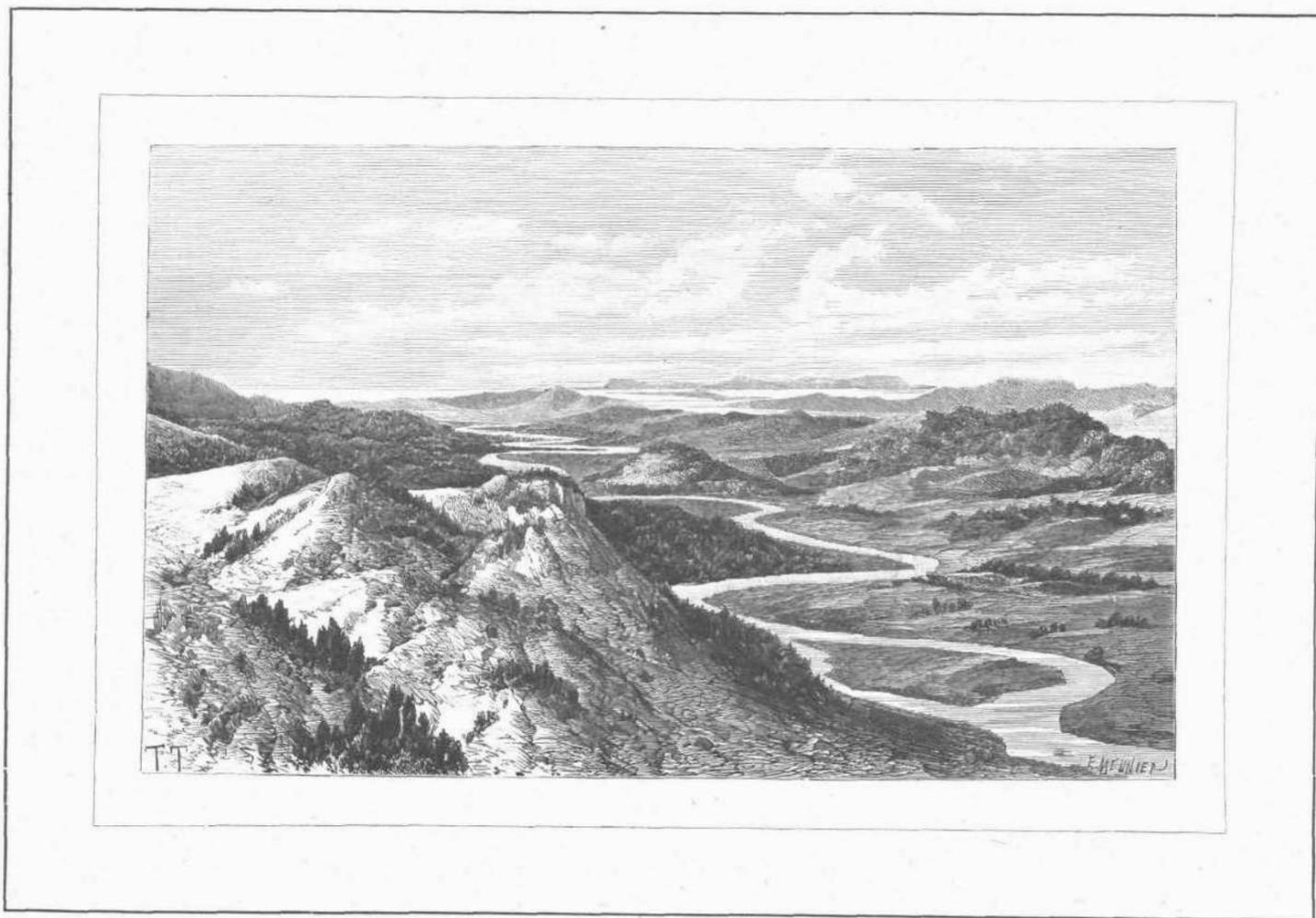
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Ἡ κοιλὰς τοῦ Ἀλφειοῦ. — Περὶ τῆς τοιμοσύνης τῆς γενναίας, κ. τ. λ. (συνέχεια).
— Ὁ πύργος τοῦ Λονδίνου (τέλος). — Ἡ ἐν Πέστη ἑλληνικὴ τῶν ὀρθοδόξων Ἐκ-
κλησία. — Ποίησις. Τὸ μικρὸ περιστέρι. — Ἐκδρομὴ εἰς τὸ ὄρος Brocken (τέλος).
— Ἡ σύζυγος τοῦ ληστοῦ. — Δαρεισταὶ προξενηταί. Πολωνικὸν Διήγημα (συνέχεια). —
Τὸ νέον Ἀρόστατον. — Ἡ ἐν Varzin σενιέντες. — Βιβλιογραφικά. — Οἰκονομικὴ

Ἐπιθεώρησις. — Μουσικὸν διαγώνισμα. — Διάφορα. — Αἰτήματα καὶ λύσεις. —
Γραμματοζιῳτίον.

ΕΙΚΟΝΕΣ.

Ἡ κοιλὰς τοῦ Ἀλφειοῦ. — Ἡ ἐν Πέστη ἑλληνικὴ Ἐκκλησία. — Ἡ σύζυγος
τοῦ ληστοῦ. — Ἡ κοιλὰς τῆς Ἰλσῆς. — Τὸ ξενοδοχεῖον "Ἡ λευκὴ ἔλαφος" ἐν Τρε-
ξβούργω. — Ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου ἐπὶ τοῦ ὄρους Brocken. — Τὸ νέον Ἀρόστατον. —
Ἡ ἐν Varzin σενιέντες.

Η ΚΟΙΛΑΣ ΤΟΥ ΑΛΦΕΙΟΥ.

Η ΚΟΙΛΙΑΣ ΤΟΥ ΑΛΦΕΙΟΥ.

(Μετά εικόνας, δια σελ. 129.)

ΜΕΤΑΒΑΙΝΟΝ τις από Άδριανούπλη προς την Όλυμπιον εις διεύθυνον θόρον, ακολουθεί δὲν στενήν και πετρώδη, θεν τὸ βλέμμα ἐκτείνεται πρὸς τὴν πεδιάδα τοῦ Ἀλφειοῦ, τοῦ ἐπισημοῦ τούτου ποταμοῦ τῆς Πελοποννήσου, ὅστις κυλῖται τὰ θολὰ αὐτοῦ ὕδατα διὰ μέσου πετρῶν καὶ θράσων. Ἡ ὁδὸς παρὰ τῆ ἀνά πᾶσαν στήμην ποικίλας και χαρῖσσας θέας, και ποτὲ μὲν διασχίζει μικρὰ ἀλση δασύακια, ποτὲ δὲ διέρχεται ἐν μέσῳ πεδιάδων, ἐν αἷς εἰρηκτικῶς ἔσκαυται θέας ὑπὸ τῆν ἐπιτήρησιν βακενδύτου τινος παιδός. Εἰς τὰ βαθύτερα μέρη τῶν ἐρήμων φάραγγων φαίνονται ἄφθονοι ὕδατος πηγᾶι, αἷτινες πρὶν ἢ σχηματίσθαι μικροῦς καταρράκτας σὺλλέγονται ἐν μικροσκοπικαῖς διαυγαστάταις λίμναις. Τὰ ὕδατα ταῦτα ὅλα κατέρχονται ἐκ τῶν ὕψωμάτων και ἐκχύνονται εἰς τὸν Ἀλφειόν, ὅστις εἰς αὐτὰς ὀφείλει τὸ και ἐν χειμῶνι και ἐν θέρει οὐδέποτε διακοπτόμενον ῥεῦμά του. Ὅσκις δὲ ἡ ἀτραπὸς ἀνέρχεται πρὸς τοὺς λόφους, ἡ θέα ἐκτείνεται ἐλευθέρα πρὸς τὴν μεγαλοπρεπῆ σιφῶν τοῦ Ἐρωμάνθου. Ἡ χώρα αὕτη ἀραιῶς μόνον καλλιεργείται και ποὺ και ποὺ εἰς τὰς βράχεις τῶν λόφων φαίνεται καλλιεργημένον τετραγώνον, ὅπερ ἐμφαίνει ὅτι και ἐκεῖ ὑπάρχουσι ἄνθρωποι ἐργαζόμενοι διὰ τὴν συντήρησιν αὐτῶν. Πόσον λυπηρὸν εἶναι τὸ φαινόμενον τοῦτο εἰς τὰ ὄμματα Ἑλλήνων, ποθοῦντος τὴν πρῶτον και εὐημερίαν τῆς πατρίδος του! Αἱ εὐφοροὶ αὐταὶ κοιλάδες, ἐν αἷς οἱ στάχεις φρονταὶ εἰς ἀνάστασιν ἀνθρώπων, αἱ ἐκτεταμένα αὐταὶ πεδιάδες, ἅς διαβρέχει ποταμὸς πολύτιμος, ἡδύνατο νὰ διαβρέψων ἐκατομύρια ψυχῶν. Καὶ ὅμως τὸ πλεῖστον κείναι ἐρημοὶ και ἐγκαταλελειμμένα. Μόνον τὰ πετὰ φάλλουσι τὰ μαλαγγολικά των ἄρακα και ὁ ἀνεμος ψιθυρίζει διὰ μέσου τῶν πυκνοφύλλων δένδρων.

Τοιαῦτα σκέψεις θλιβεραὶ καταλαμβάνουσι τὸν διερχόμενον τὴν εὐήλιον και γελῶσαν πεδιάδα τοῦ Ἀλφειοῦ, τοῦ ὁποῖου τὸ ῥεῦμα παρακολουθεῖ ἐν ἐλιγμοῖς ἰδιοτρόποις τὸ ἀνώμαλον ἔδαφος. Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ποταμοῦ ὕψονται ἀμυγδαλί νησίδια, κεκοσμημένα διὰ δασυῶν, αἱ δὲ ὄχθαι αὐτοῦ περιτέρονται διὰ πλατάνων. Τὰ πάντα εἶναι ἐνταῦθα ποιήσις, συνδουσα πρὸς τὰς ἀναμνήσεις, ἅς ἀνακαλεῖ ἡ γραφικὸτάτη και ἱστορικὴ τοποθεσία αὕτη τῆς Ἑλλάδος.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΝΟΗΜΟΣΥΝΗΣ

ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΝ ΕΣΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΝΑΡΑ ΜΟΙΡΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ ΑΥΤΗΣ.

Μελέτη Ν. Διβάρη, ἱατροῦ.

(Συνέχεια.)

ΚΑΙ εἶναι μὲν ἀληθές ὅτι ὁ Χριστιανισμὸς ἔδωκε τὴν σπουδαιοτέραν πρὸς τοῦτο ὄψιν, ἀλλὰ και πολλὰ ἄλλα περιστάσεις τὰς ὁποίας ἐγέννησεν ἐν γένει ἡ ἀντικατάστασις τοῦ δημοσίου διὰ τοῦ ἀληθοῦς οἰκογενειακοῦ βίου, και τῶν ὁποίων ἔγνω αὕτη νὰ ἐπιβεβαιώθῃ συνέτεινον οὐκ ὀλίγον πρὸς τοῦτο. Ἄλλ' ἄρα γε τὴν ἐλευθερίαν ταύτην τὰ ἄρα ἐβίβασαν εἰς τὸ μὴ περαιεῖται; και ἡ ἀνατροπὴ τῆς γυναικὸς ἀπαύταμα τῆς ἐλευθερίας ταύτης

εἶναι ὅποια ἔπρεπε νὰ ᾖται; Ἰνα συμπεράνωμεν ἐπὶ τῶν ζητημάτων τούτων, ἴδωμεν πρῶτον ποῖος εἶναι ὁ προορισμὸς τῆς γυναικὸς, διότι ἐκ τῆς γνώσεως τοῦ προορισμοῦ τούτου ἐξαρτᾶται ἡ ὅλη τοῦ ζητήματος λύσις.

Τὶ ἐπρόνοιαι τὸ πρὸ ἡμῶν πλῆθος, και τί οἱ πλεῖστοι σήμερον ἀκόμη φρονοῦσιν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, γνωστὸν ἐξ ἔσων εἴπομεν. Ὁ προορισμὸς τῆς γυναικὸς ὀρίζεται ἐκ τῆς κατὰ καιροῦς περὶ αὐτῆς ἐπικρατούσης γνώμης, ἡ τέρψις και ἡ ἀπόλαυσις ἢ ἡ παραγωγὴ τοῦ εἰδούς και ἄλλοτε ἢ οἰκιακῆ οἰκονομῖα.

Τοὺς πρώτους ὁρισμοῦς, καιτοι ὀφείλονται οὗτοι εἰς ἄνδρας ὕψιστης σημασίας, νομιζομεν ἀναξίους συζητήσεως, διὸ και ἀποστρέφομεν τὸ βλέμμα μετ' ἀναγκαστικῆς και περιφρονήσεως συνήμα. Ὁ τελευταῖος ὅμως ὡς ἐκ τῶν ἐπικρατούσων εἰσὶ τῶν ἰδῶν, ἦθῶν και ἐθίμων φαίνεται κατὰ πρῶτην ὄψιν ἐδραστηριοποιεῖται και σπουδαῖος. Ἄλλ' ὅμα ὡς πνεύση ἔστω και ἐλαφρὰ λογικῆς αἰσῆς, ὁ ἰσχυρισμὸς οὗτος παθαίνει τὸν μῦθον τοῦ μεταμειωθέντος τὸν λέοντα ὄνου. Ἰδωμεν. Ἡ γυνὴ λέγουσιν οἱ ὑποστηρίζοντες τὴν γνώμην ταύτην μὴ οὐσα ἰκανὴ οὔτε νὰ ἐπινοήσῃ οὔτε νὰ ἐπιτελέσῃ μεγάλα ἔργα, ὀφείλει νὰ καταγίνεται εἰς τὸ μεγάλης σημασίας ἔργον, τὸ τῆς οἰκιακῆς οἰκονομίας, οὔτε νόθῳν ἐφευρετικῶν οὔτε μεγάλους σωματικὸς κόπους ἀπαιτοῦν.

Ἄν τῆ ὄντι προορισμὸς τῆς γυναικὸς ἦτο οὗτος, συμφωνοῦμεν πληρῶστα μετ' αὐτῶν, ὅτι ἀνάγκησι και ἰσχυρῆ, στοιχειώδης ἀριθμητικῆς, βραπτικῆς και στοιχειᾶ μαθηματικῆς, ὀφείλουσι ν' ἀποτελεῖται τὸ πρόγραμμα τῆς μαθήσεως τῶν γυναικῶν, και εἶναι τοῦτο ὅτι δεῖ ὅπως ἀνταποκριθῶσιν αὐταὶ εἰς τὸν προορισμὸν αὐτῶν, ἀλλὰ πολλοὺ γε και δεῖ.

Ἡ μακρολογίαν τὴν τε ὑφαντικῆν λέγοντες και τὴν τῶν ποπῶν τε και ἐψήμάτων θεραπεῖαν ἐν οἷς ὀη τὸ δοκεῖ τὸ γυναικεῖον γένος εἶναι, οὐ και καταγεγρασθέν τε ἐστὶ πάντων ἡγετούμενον; (Πλάτ. πολ. σελ. 141.) Καὶ θεαίως ἢ γυνὴ οὔτε διὰ τὴν βραπτικὴν οὔτε διὰ τὴν μαθηματικὴν, οὔτε πρὸς ἀπαριθμῶσιν τῶν καθημερινῶν ὀργανῶν, οὔτε πρὸς τέρψιν και ψυχαγωγίαν τοῦ ἀνδρός ἐπλάσθη, ἀλλ' ὀρίσθη αὕτη ὡς ἀναγκαῖα και ἀπαραίτητος σύντροφος αὐτοῦ ὅμοια τῆν φύσιν, τὴν ἀξίαν και τὸν προορισμὸν αὐτῆς.

Τὸ προορισμὸς λοιπὸν αὐτῆς ὄντος ἐκείνου τοῦ ἀνδρός, ὀφείλουσιν ἀμφοτέρωι κρατούμενοι ἀπὸ τῆς χειρὸς, νὰ διέρχωνται τῆς ζωῆς τοὺς ῥιθμούς ἀλληλοδιηγούμενοι και θαηθόντες ὁ εἰς τὸν ἄλλον. Τὸ ἀμοιβαῖον σέβας, ὁ ἀμοιβαῖος ἔρως, ὀφείλουσι νὰ ὀδηγῶσιν ἀμφοτέρους βαδίζοντας ἐπὶ τὸ αὐτὸ, ἐκ δὲ τῆς ἀμοιβαίας αὐτῆς ἐνώσεως προκύπτει τὸ ὄν ἐκεῖνο, ἡ μοναδικὴ αὕτη ἐνότης, ἡτις ἀποτελεῖ τὸ ὀραῖοτάτον και τελειότατον τῶν ἔργων τοῦ Πλάτου.

Ἄν λοιπὸν ὁ προορισμὸς ἀμφοτέρων τῶν φύλων εἶναι ὁ αὐτός, ἂν ὅτε ἀνὴρ και ἡ γυνὴ εἶναι ἴσοι, ἂν ὁ εἰς ὀφείλῃ νὰ ὀδηγῇ τὸν ἄλλον ἐν τῇ τρικυμειώδει τοῦ βίου πηλαγοδρομίᾳ, ἔπειτα ἀναγκαῖος ὅτι και ἡ ἀγωγὴ και ἡ ἐν γένει τοῦ πνεύματος ἀνάπτυξις ὀφείλει νὰ ᾖται ἡ αὕτη. Ἐἰ ἄρα ταῖς γυναικὶν ἐπὶ ταῦτα χρηρῶμεθα και τὸς ἀνδράσι, ταῦτα και διδάσκον αὐτάς". (Πλάτ. Πολ. σελ. 137.) Ἡ δὲ διανομὴ τῶν ἔργων ἐν τῇ πρακτικῇ βίῳ ἀνάγκη νὰ ῥυθμίζηται οὐχὶ κατ' ἀκριβῆσιν οὐδὲ γενικῶν κανόνων, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐπίδοσιν και τὴν ἰκανότητα ἐκάστου. Ἐν βλέμμα ἂν ῥίθμωμεν περὶ ἡμῶν πόσας δὲν θὰ εἰδῶμεν γυναικῶς εὐφροῖς, ἐνεργητικῶς, ῥωμαλέας και ὀργώσας πρὸς ἐργασίαν,

σχηόμενας δὲ ἐν τοῖς ὄμοιασι αὐτῶν, ἀναλισκόμενας εἰς ἀνάγια τὸ πνεύματος και τῆς ἀξίας αὐτῶν ἔργα, ἡ τηκομένης εἰς τὰ πάθη ἐκείνα τὰ ὁποῖα γεννᾷ ἡ ἀεργία, ὁ ἀφροντισ και φοτικὸς βίος, ἐν ᾗ αὐταὶ ἡδύνατο και εὐδαίμονες νὰ ὄσι και ἐνάροτοι και παραγωγικαὶ διὰ τὸν μικρόνον, τὸν ἄλλα ἢ ἀνάπορον αὐτῶν σύζυγον, ἀδελφὸν πατέρα ἢ τέκνα; Ἰναῖτες μέντοι πολλὰ πολλῶν ἀνδρῶν γενέσονται εἰς πολλὰ". (Πλάτ. σελ. 141.) Πόσους δὲ ἄνδρας ἀναξίους διὰ πᾶσαν ἐφευρετικὴν ἢ πνευματικὴν ἐργασίαν, καταλλήλους δὲ διὰ τὰ μικρὸν νόον και ἐνεργεῖαν ἀπαιτοῦντα οἰκιακὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα ἀφαιρέτως και ἐθυσιαστικῶς ἐκλήρωσαν τῇ γυναικί; Ἄνὰ πᾶν ἔθμα ἀπαντῶμεν ἄνδρας τοιούτους, οἷτινες ἀνικανότητος ἔνεκα, καταστρέφουσι κολοσιαῖας περιουσίας και ῥίπτουσι ἐαυτοὺς και τὰ τέκνα αὐτῶν ἐν τῇ πνίᾳ και τῇ ταύτη παραμαρτυνῶντα μαρτύρια ἢ κακοεργήματα, ἐν ᾗ ἀπαντῶντας θλίπομεν τὰς γυναικῶς αὐτῶν ἐν τῇ χηρείᾳ συναθροῖσάσας μετ' ἐπιμελείας και φρονήσεως, τὰ περιωθέντα βράχη, και προσωπικῶσας αὐτά, ἴνα καλύψωσι τὴν γυναικίαν τῶν δυστυχῶν αὐτῶν τέκνων, και ἄλλας τοιαύτας, αἷτινες νυχθημέρον και μετ' αὐταπαρηγίας τῶν λεπτῶν αὐτῶν χειρῶν, δὲν ὑποστηρίζουσι και ἀναπτύσσωσι τέκνα, ἅτινα ἐν τῇ ἀμαθείᾳ ἢ τῇ πνίᾳ ῥιπτόμενα ἀρούρησ θὰ ἐγένοντο ἄγνη ἢ και κακοεργῶν;

Ἐν Γαλλίᾳ, ὅπου κατονοῆθη τέλος ὅτι ἀντὶ νὰ πλάττωσι φανατικῶς γυναικῶς και ἀθύρματα, ἴνα μῆτι ἄλλο εἴπωμεν, διὰ τῆς λεγομένης κλασικῆς παιδείας, συνιστάμενης εἰς στοιχειώδεις γνώσεις κατηχῆσεως, ἱερὰς ἱστορίας, τῶν κλασικῶν τῆς ἐκκλησίας συγγραμῶν, τοῦ χοροῦ και τῆς μουσικῆς, ὅπως πρὸς μικροὺ ἐγένετο, ὀφείλουσι νὰ πλάττωσι μητέρας, συζύγους και πολίτας συναρξαζόμενας τῷ ἀνδρὶ, παραγωγικῶς δὲ ἐν τῇ οἰκογενείᾳ, τῇ κοινωνίᾳ και τῇ καθόλου ἀνθρωπότητι, μῆ τὰ αἷνα τοῦ νέου τούτου συστήματος δὲν εἶναι καταφανῆ;

Καὶ ἐν τῇ Ρωσίᾳ, τῇ χῶρᾳ τὴν ὁποῖαν ὀδικως νομιζομεν κατὰ πολλὸ ὑπεροχῶν τῶν φῶτων και τοῦ πολιτισμοῦ, γυναικῶς ἀνεπτυγμένης συνεισφέρουσι ὑπερβαῖας διαφόρους, ὡς ὑπέλληλοι τηλεγραφείων, τραπέζων, ἐμπορικῶν και ἐπιστημονικῶν γραφείων, ὅς ἐπιθυνοῦνται μεγάλων κτημάτων, βιομηχανοῖς και ἐπιστήμονες, και ἀναδεικνύονται ἐπίσης ἰκαναί, ἐπίσης νοήμονες ὄσοι και οἱ ἄνδρες.

Τὰ πάντα λοιπὸν τείνουσι ν' ἀποδείξωσι, και ἡ ἀνατομικὴ κατασκευὴ και ἡ θεωρία και ἡ πεῖρα τῆς γυναικὸς, ὅτι κατ' οὐδὲν διαφέρουσα αὕτη τοῦ ἀνδρός, μῆ τὰ αὐτὰ δεομένη ἐπιτηδεῦσιν ὀφείλει, δικαιούται και πρέπει ν' ἀναπτύσσηται πνευματικῶς τε και σωματικῶς, ὅπως ὁ ἀνὴρ, οὐ μῆν ἄλλὰ και νὰ ἐπιδίδηται οὐχὶ τῇ μαγειρικῇ και τῇ οἰκιακῇ οἰκονομίᾳ μόνον και ἀποκλειστικῶς, ἀλλὰ και παντὶ ἄλλῳ σταδίῳ κατὰ τὴν κλίσιν, τὴν ἐπίδοσιν και τὰς πρὸς ταῦτα συντενοῦσας περιστάσεις. Ἄλλ' ἂν πρὸς στιγμὴν παραδεχθῶμεν ὅτι τῇ γυναικί ἐπιφυλάσσεται ἡ φροντισ τῶν οἰκιακῶν ἔργων, και ἡ γυνὴ αὕτη εἶναι δυστυχῶς μεγάλως πλειονότητος γνώμη, τότε ἡ ἀνατροπὴ, ἡν δίδωμεν αὕτῃ εἶναι ἡ ἀνατροπὴ ἡ ἀνταποκρινομένη πρὸς τὸν σκοπὸν; Ἰδωμεν.

Ο ΠΥΡΓΟΣ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ.

(Ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ.)

(Συνέχεια και τέλος.)

ΟΥΤΩΣ ἀπέθανεν ἐν φρικῶδει ἀγωνίᾳ τῇ 1541 ἡ κόμισσα Σαλιεθουρίας, ἡ ἐντελὴς ἀθήνα· ὁ Ἐρρίκος δὲν ἡδύνατο νὰ συγχωρήσῃ αὕτη ὅτι κατήγτο ἐκ τοῦ γένους τῶν Πλανταγενετῶν. Κατὰ τὸν αὐτὸν σχεδὸν χρόνον ἀπέθανον ἐπὶ τοῦ ἱκρίωματος δύο βασίλισσαι, ἡ Ἄννα Βολέην και ἡ Αἰκατερίνη Χόθαρη, θύματα ἀμφοτέρωι τοῦ ζηλοῦ τοῦ αὐτῶν συζύγου. Τῇ 1538 εἰσῆλθεν ἡ Ἄννα ἐν λαμπρῇ τοῦ Μαῖου ἡμέρᾳ εἰς τὸν Πύργον ὡς ἀνδρῆθᾳ βασίλισσα παρακολουθουμένη ὑπὸ πολυτελεστάτης θηραπέας, μετὰ τῆς χαίρουσα ὅτι ὁ ἰσχυρὸς βασιλεὺς ἐξελέξατο αὐτὴν σύζυγον. Γενικῆ ἦτο ἡ ἀγαλλίασις ἐπὶ τῷ συμβῶντι τοῦτῳ, καθότι διὰ τοῦ γάμου τοῦ μετὰ τῆς Ἄννης ὁ ἀποχωρισμὸς τοῦ Ἐρρίκου ἀπὸ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας ἦτο γεγονός τελεωσόμενον· ὁ λαὸς τῆς ἀγγλικῆς πρωτεύουσῆς ἐχαίρετο τὴν λαμπρὰν τοῦ Μαῖου ἡμέραν ὡς τὴν αὐτῆν εἰς τὴν εὐχαιρῶν εὐδαιμονίαν και εἰρήνην — ἀλλὰ μετὰ παρέλευσιν τριῶν μόνων ἡμῶν, πάλιν ἐν ἡμέρᾳ εὐαρινῇ τοῦ Μαῖου ἡ αὕτη Ἄννα ἐφέρετο πρὸς τὸν Πύργον, πλὴν πόσον διαφόρος! Ἐφέρετο ἐπὶ μικρᾶς λέμβου ἐν μέσῳ ἀνδρῶν ἄρχιων και μελανοφοροῦντων· τὸ γλυκὺ μετρίσμα, τὸ ὅποῖον τοσοῦτον εἶχεν ἐνθουσιάζει τὸν βασιλεῖα, δὲν ἐπιστάζει πλέον τὰ χεῖλη τῆς· δάκρυα ἄφθονα ἐκρέουσι τῶν ὄρωσιν αὐτῆς ὀφθαλμοῦν. Ἡ λέμβος δὲν προσορμίζεται εἰς τὴν βασιλικὴν κλίμακα, ἀλλ' εἰσέρχεται ὑπὸ τὴν Πύλιν τῶν Προδοστῶν. Ἡ Ἄννα ἀπόλασεν ὄλον τὸ θᾶρος τῆς· ὅτε ἐπάτησεν ἐπὶ τῶν ψυχῶν και ὕψων θαμηδῶν πίπτει ἐπὶ τὸν γονάτων τῆς και ὕψουσα πρὸς οὐρανὸν τὰς λευκὰς αὐτῆς χεῖρας διαμαρτυρεῖται ὅτι εἶναι ἀθήνα, ὅτι και νῦν και πάντοτε ἦτο πιστὴ τοῦ βασιλεῖος συζύγος. Ἄλλ' ὁ ἀσταθὴς Ἐρρίκος εἶχεν ἀποφασίσει τὸν θάνατόν τῆς και διέταξεν αὐτὸν τὸν θεῖόν τῆς νὰ τῇ ἀναγίγῃ τὴν εἰς θάνατον καταδίκην ἐπὶ ἀπιστίᾳ. Ἡ δυστυχῆς Ἄννα ἀνέκραξεν· "Ὁ Θεὸς μου, ὁ Πλάστα μου, οὐ, ὅστις εἶσαι ἡ Ἀλήθεια, οὐ γνωρίζεις ὅτι δὲν εἶμαι ἀξία τοιούτου θανάτου!" Ἠδῆ τὴν ἐπιδοσαν ἡ γενναία αὕτη ψυχὴ ὑπερνήκους τὴν ἀνθρωπίνην ἀδυναμίαν και αὐτοῦται μάρτυρας διηγούνται ὅτι ἐπεροσθῆ πρὸς τὸν τόπον τῆς καταδίκης κρατούσα ὕψηλὰ τὴν κεφαλὴν και μετὰ ἀντοναμάστω γυναικίτης.

Μικρὸν μετὰ ταῦτα τὸν αὐτὸν ἀπέθανε θάνατον και ἡ Αἰκατερίνη Χόθαρη, ἡ πέμπτη σύζυγος τοῦ αἰμοσφόρου Ἐρρίκου. Ἡ Αἰκατερίνη ἦτο γυνὴ ἐλαφρὰ και ὁ βίος τῆς δὲν ὑπῆρξε πρότυπον ἀρετῆς και σεμνότητος· ἀλλὰ κατὰ τὰς τελευταίας αὐτῆς στιγμᾶς, πορευομένη πρὸς τὸ ἱκρίωμα, ὀμολόγησεν ὅτι δὲν εἶναι ἔνοχος τοῦ ἐκλήματος, διὰ τὸ ὅποῖον καταδικάσθη. Τὴν Αἰκατερίνην Χόθαρη διεδέχθη ἡ ἀθήνα Ἰωάννα Γρεῦ, ἡν ἔφερον εἰς τὸ αἰμοσταγὲς ἱκρίωμα ἡ ἐνοχὴ τοῦ πνεύρου τῆς και ἡ ἀπιστία τῶν συμβολίων τῆς. Ἀποθνήσκουσι τοῦ Ἐδουάρδου Στ'. ὁ δόξ τῆς Νορθουμπερλάντης μετεγερσίθη αὕτη ὡς ὄργανον, ὅπως ὑπαθροῦσμένη τὸν Δωδλεῦ, τὸν υἱὸν αὐτοῦ, αὕτη μὲν βασιλεύσῃ ἀλλὰ και αὐτὸς ἀναθῆ μετ' αὐτῆς εἰς τὸν θρόνον. Ἡ ὀραία Ἰωάννα, ἐντελὴς ἀπειρος, οὐδὲν ἐγνωρίσε περὶ τῶν βασιουργιῶν τούτων, και ὅτε ὁ Ἀρούνδης και ὁ Πέμβρωκ χαιρετίσαντες αὐτὴν ὡς ἄνασσαν τῇ ἐφιλήσαν τὴν χεῖρα, ἐλπιούμενος. Ὀυδέποτε ἐφαντάσθη τούτο, εἶπεν ἡ βασίλισσα πρὸς τοὺς λόρδους, οὐδέποτε ἀνευρεθῆν ἠρόνον· ἀλλ' ὁ Θεός,

ὅστις οὗτω διέταξεν, ἅς μοι παράσχῃ τὴν χάριν νὰ βασιλεύσω πρὸς δόξαν αὐτοῦ και πρὸς τὴν εὐημερίαν και εὐδαιμονίαν τοῦ λαοῦ μου."

Ἡ λέμψις τοῦ θρόνου τῆς ἐνέθα μόνον διήρκασεν ἡμέρας. Ἡ πριγκίπισσα Μαρία, διαφυγούσα τοὺς ἱππεῖς τοῦ Νορθουμπερλάν, εἶχεν ἀνακηρυχθῆ βασίλισσα, και οἱ ὀπαδοὶ αὐτῆς ἐπολιόρουσιν ἡδῆ τὴν Πύλιν τοῦ Πύργου. Ἐν τῷ πύργῳ κἀθηται ἡ νεαρὰ βασίλισσα, μόνη, θεοθυσιμένη εἰς τὰς σκέψεις τῆς, ἐγκαταλείφεται παρὰ τῶν ἀπίστων αὐτῆς συμβούλων· "Ἐλθέ, κόρη μου, τῇ εἶπεν ὁ πατήρ τῆς κάτῳθεν· ἐλθέ, ἐνταῦθα δὲν εἶναι πλέον ἡ θέσις σου." Ἄλλ' ἡ Ἰωάννα ἐν ἐκείνῃ τῇ φροσῆρᾳ σιγῇ, ὅτε πάντες τὴν ἀπρηνοῦσιν, ἀμύμητον ἔδειξε μεγαλοψυχίαν και ἐγκαρτέρησιν· οὐδ' ἐπὶ σιγῇ ἐδεικνύσασιν ἀπέναντι τῶν ἀπειλῶν τῆς ἀντιπάλου αὐτῆς Μαρίας και τῶν ὀπαδῶν τῆς· οὐδαμῶς ἐκλονίσθη εἰς τὰς ἐπιμόρους προτροπὰς τῶν καθολικῶν ἱερέων, οἷτινες διὰ παντός μετῶς ἐζήτησαν νὰ τὴν ἀποσπᾶσων ἀπὸ τοῦ δόγματός τῆς. Τέλος ἀπεφασίσθη και αὐτῆς ὁ θάνατος, και ἡ 12 Φεβρουαρίου 1554 ὀρίσθη ὡς ἡμέρα τῆς ἐκτελέσεως τῆς καταδίκης. Μίαν πρὸ τοῦ θανάτου τῆς ὄραν εἶδε τὸν σύζυγόν τῆς, τὸν Δωδλεῦ, ἀπαυγόμενον ἴνα θανατωθῇ· τῷ ἔνευσε φιλικῶς μετὰ τὴν κεφαλὴν και τῷ ἔδειξε μετὰ τὴν χεῖρα τὸν οὐρανόν — μετ' ὀλίγον εἶδεν ἀπὸ τοῦ παραθύρου τῆς τὸ ἀκέφαλον αὐτοῦ σῶμα φερόμενον ἐπὶ ἡμάξης. Ἀνερχομένη τὰς θαμηδῶν τοῦ ἱκρίωματος εἶπε πρὸς τοὺς περισταμένους· "Καλοὶ ἄνθρωποι, ἐπικαλοῦμαι τὴν μαρτυρίαν σας, ὅτι ἀποθνήσκω ὡς καλὴ χριστιανή." Ὁ δῆμος γονυπετῆς τῇ ἐζήτησε συγχώρησιν· "Εὐχαρίστος εἰς συγχώρησιν, τῇ εἶπεν ἡ Ἰωάννα· μόνον εἰ παρακαλῶ νὰ ἐκτελέσῃ τὸ ἔργον σου ταχέως." Ὁ δῆμος ὄρωσε τὸν πλέκων δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν, και ἀκόμη ἡ Ἰωάννα δὲν εἶχε παραίσει τὰς λέξεις· "Πάτερ, εἰς τὰς χεῖράς σου παραδίδω τὸ πνεῦμά μου", και ἡ ὀραία αὕτη κεφαλὴ ἔπεσεν. —

Πλὴν ὅλα ταῦτα εἶναι συμβῆντα ἀρχαῖα, τὰ ὁποῖα ἀπόλασεν πλέον τὸ ἐνδιαφέρον διὰ τοὺς πλείστους τῶν ἐπισκοπομένων τὸν ἱστορικὸν Πύργον τοῦ Λονδίνου. Ἡ προσοχὴ τῶν πολλῶν στρέφεται πρὸς τὴν λαμπρὴν ὀπλοθήκην, ἐν ἡ ὑπάρχουσιν 22 μωρφα ἱππέων, πρὸς τὴν ὀπλοθήκην τῆς βασίλισσῆς Ἐλισάβετ, και πρὸς τὰ διάφορα ἐν αὕτῃ ὄπλα. Τέλος δὲ μετὰ πολὺ ἐνδιαφέροντος εἰσέρχεται εἰς τὸν Θησαυροφυλάκιον. Τὸ ἐν αὐτῷ στέμμα, τὸ σκήπτρον και τὰ ἄλλα τῆς βασιλείας σύμβολα ἀπόλασεν πλέον τὴν ἱστορικὴν αὐτῶν ἀξίαν, διότι εἶναι μόνον ἀπομνηστικῶς τῶν ἀρχαίων κειμηλίων, τὰ ὁποῖα διηρηπάθησαν ἐν τοῖς ἐμφυλίοις πολέμοις, τοῖς παρακολουθήσασιν τὸν θάνατον Καρόλου τοῦ Α'. Τὸ στέμμα τῆς βασίλισσῆς Βικτωρίας μετὸν ἀνεκτίμητον αὐτοῦ σάφειρον" και τὸν πολύτιμον ἐρυθρὸν λίθον τοῦ Μέλανος Πρίγκηπος, τὸ διάδημα τοῦ πρίγκηπος τῆς Ὀθαλίας, τὸ κατεσκευασμένον ἐκ καθαροῦ χρυσοῦ ἀνευ τινὸς κοσμημάτων, και ὁ περίφημος ἀδάμας Κορχι-νῶρ (τὸ ὄρος τοῦ φωτός) — αὐτὰ θαυμάζονται σήμερον, και ὁ Ἀγγλος, ὡς πρακτικῶς ἔμπορος, ἐκτιμῶν τὸν ἀδάμακα τούτον δύο ἑκατομύρια και τὸ βασιλικὸν στέμμα 122 χιλ. λίθων ἀισθάνεται τὴν ἐνδομύριον εὐχαρίστησιν και ὑπερηφάνειαν ὅτι ἐνταῦθα, ἐν τῷ Πύργῳ τοῦ Λονδίνου, ἔχει ἐνώπιον αὐτοῦ ἂν οὐχὶ τὰ ὀραιότερα κειμήλια τοῦ κόσμου, ἀλλὰ πάντως τὰ πολυτιμότερα. Διὰ τὸν ἱστορικὸν ὅμως ὁ Πύργος τοῦ Λονδίνου ἔσται διὰ παντός μία τῶν περιεργότερων σελίδων τῆς ὀλης ἀγγλικῆς ἱστορίας.

(Ἐπτεῖται τὸ τέλος.)

Η ΕΝ ΠΕΣΤΗ ΤΗΣ ΟΥΓΓΑΡΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ.

Υπό του Αρχιμανδρίτου Γ. Γύρου.

ΑΠΟ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν (1453), καὶ τῆς ἐν Οὐγγαρίᾳ ὀθωμανικῆς κυριαρχίας, ἀρξαμένης τὸ 1526 μετὰ τὴν ἐν Μοχάτς κρίσιμον νίκην τῶν Ὀθωμανῶν, καὶ λήξεως τὸ 1687 σιτήριον ἔτος, τέσσαρα ἔτη ἀκριβῶς μετὰ τὴν πρὸ τῶν τριῶν τῆς Βιέννης καταστροφὴν καὶ πανωλεθρίαν (1683) γενομένην, ὡς γνωστὸν, ὑπὸ τῆς ἐγκαίρου καὶ νικηφόρου ἐλευθέρσεως τοῦ ελευθερωτοῦ βασιλέως τῶν Πολωνῶν Ἰωάννου Σοβιέσκη, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης μέχρι τοῦ 1821 ἀδιαλείπτως προσήρχοντο εἰς ἄσπασαν τὴν Οὐγγαρίαν ἄποικοι Ἕλληνας ἐκ Μακεδονίας, Θεσσαλίας καὶ Θράκης τὸ πλεῖστον, ἐγκαταλιμπάνοντες τὰς τὸτε δυστυχεῖς αὐτῶν πατρίδας, καὶ ἐνταῦθα ὡς καὶ ἐν Βιέννῃ, Τερζέστῃ, Βενετίᾳ καὶ ἀλλοῖσιν εὐρίκοις, ταυτοχρόνως, εἰρήνην καὶ πόνον ζωῆς. Ὅπως δὲ οἱ ἀπὸ τοῦ 1690 ἐν Οὐγγαρίᾳ ἀποικισθέντες ὁμογενεῖς, πλουτοῦντες ᾗδῃ καὶ εὐημεροῦντες διὰ τῆς φιλεργίας καὶ τῆς ἐμψύτου ἐμπορικῆς αὐτῶν δεξιότητος καὶ χρηστότητος, ἤρξαντο καθιερῶντες Ἕλληνικὰς κοινότητας, καὶ κρητιδοῦντες αὐτὰς μάλα εὐλόγως ἐπὶ τῶν ὄντων πρῶτον καὶ ἀπαραίτητων ὄρων τῆς ὑπάρξεως καὶ διαρκείας αὐτῶν — τῆς Ἕλληνικῆς σχολῆς καὶ τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, τῆ βασιλικῆς ἀδείας καὶ ἐγκρίσεως τῶν κατὰ καιροὺς αὐτοκρατόρων τῆς Αὐστρίας, ὡς φαίνεται μέχρι τῆς σήμερον εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς ἐν Πέστη Ἕλληνικῆς κοινότητος τῶν ὀρθοδόξων.

Τριάκοντα Ἕλληνικαὶ Κοινότητες ὑπῆρξαν καὶ ἤκμασαν ἐν Οὐγγαρίᾳ ἐπὶ τρεῖς περίπου αἰῶνας. Ἡ Ἕλληνικὴ κοινότης τῆς πόλεως Μισκόλτσας (Miskolc) ἐκ πολλῶν καὶ πλούσιων Ἕλληνικῶν οἰκογενειῶν ἄλλοτε συγκρατούμενη, πρὸ 90 ἐτῶν διετήρησε Ἕλληνικὸν Γυμνάσιον, ἐν ᾧ ἐξεπαιδεύοντο καὶ οἱ παῖδες τῶν Οὐγγῶν, τῶν Σέρβων καὶ Ῥωμῶν — εἰς δὲ τὸ Νεόφυτον (Neusatz) πόλιν παραδουναθίου ὑπὸ Γερμανῶν καὶ Σέρβων τὸ πλεῖστον κατοικοῦμένην, ἡ Ἕλληνικὴ κοινότης πρὸ 84 ἐτῶν εἶχεν ἀκαμάζουσαν Ἕλληνικὴν σχολὴν, ἐν ᾗ ἐδιδάχθησαν τὰ Ἕλληνικὰ γράμματα καὶ πολλοὶ ἐπιζῶντες ἐνταῦθα ἐπίσκοποι Σέρβοι· ἀλλὰ καὶ Οὐγγροὶ παιδιῶν ἐσοπούσαν τὴν Ἕλληνικὴν γλῶσσαν εἰς τὴν ἐνταῦθα Ἕλληνικὴν σχολὴν, ἐν οἷς διατρέπει ἐπὶ Ἕλληνομαθίᾳ καὶ ἀραιαφῶς φιλεργισμῶ ὁ ἐκ τῶν διακεκριμένων ἐμπόρων τῆς Βουδαπέστης ἀξιότιμος LUEFF KAROLY, ἐπιμαλῆς ἀναγνώστης τοῦ Ἐσπέρου, ἐφ' ᾧ καὶ καυχώμενος ἐπιδείκνυσιν αὐτὸν πρὸς τοὺς Ἕλληνας τῆς Οὐγγρίας καὶ Γερμανούς. Σχολὴ Ἕλληνικὴ ὑπῆρχε καὶ ἐν Ζέμον ἀπὸ τοῦ 1810, ὡς καὶ ἐν Στεφανουπόλει (Kronstadt).

Ἐκ δὲ τῶν Ἕλληνικῶν τούτων κοινότητων τῆς Οὐγγαρίας ἀπέμειναν μόνον ὁ ἄχρι τῆς σήμερον, ἐξ ὀλίγων οἰκογενειῶν καὶ αὐτὰ ἀποτελούμεναι, καὶ ἐν αἷς, τὸ πλεῖστον, λαλεῖται ἡ Οὐγγρική καὶ ἡ Γερμανικὴ γλῶσσα· εἰς δὲ αὐτὰ καὶ ἡ Ἕλληνικὴ κοινότης τῆς Πέστης καὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ παραδουναθίων Οὐγγρικῶν πόλεων Σέντες, Μισκόλτσας, Κετσεμετ, Ζεμλίνοῦ ἢ Ζέμονος καὶ Κρονστάτ. Τὴν ἐν τῇ πόλει Σέντες Ἕλληνικὴν Σχολὴν καὶ Ἐκκλησίαν συντηροῦσιν ἀπὸ πολλῶν ᾗδῃ χρόνων, προκίσαντες αὐτὴν διὰ τῶν ἀπαυτοῦμένων χρηματικῶν κεφαλαίων ἐξ ἔλληνοπρεποῦς φιλογενεῖας οἱ ἐκ Κοζάνης τῆς Μακεδονίας καταγόμενοι ἀδελφοὶ Χαρίση — Ἰωάννης Ἰατρός, Ἀλέξανδρος ἀρχιγραμματεὺς καὶ ἐπίτροπος

ἐπὶ τριάκοντα ᾗδῃ ἔτη τῆς ἐνταῦθα ἐν Πέστη Ἕλληνικῆς Κοινότητος, πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ δεκαετίας καὶ Ἰππότης τοῦ ἑλλην. τάγματος τοῦ Σωτήρος, Γεώργιος Ἀρσενάκης, Παῦλος ἔμπορος καὶ πάρορος δημοκριτικός, Ἕλληνας διαπρεπεῖς καὶ πλούσιοι, ἀγαθὰς βουλὰς ὑπὲρ πατρίδος ἔχοντες· ἐγεννήθησαν καὶ ἀνετράφησαν ἐν τῇ προμηθεύει πόλει Σέντες, ἐν ᾗ ἐπιούτησαν εἰς προσοδοφόρους ἐπαυλίας καὶ ἐτελεύτησαν οἱ πρόπαιτορες αὐτῶν, ἐλθόντες ἐκ Κοζάνης πρὸ ἑκατὸν καὶ πενήκοντα ἐνιαυτῶν.

Τῶν δ' ἐκλειψασῶν Ἕλληνικῶν κοινότητων αἱ Ἰεραὶ ἐκκλησίαι ἤ ἐκλείθησαν, ἢ περιήλθον εἰς χεῖρας τῶν ὁμοδόξων Ῥωμῶν καὶ Σέρβων, ἀδεία τῆς Κυβερνήσεως· οἱ ἐν Οὐγγαρίᾳ Ἕλληνας ἐπὶ πολλοὺς καὶ μακροὺς χρόνους διεχειρίζοντο καὶ προήγαγον, ἀναπτύσσοντας ὁικονομικῶς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον τῆς εὐκάρπου καὶ πλουσίας ταύτης χώρας, πολὺ πρὸ τῆς ἐλευθέρσεως καὶ τῆς ἐν αὐτῇ ἀποκαταστάσεως τῶν Ἰουδαίων ἀπὸ 60 ἐνιαυτῶν· εἰς πολλὰς Οὐγγρικές πόλεις οἱ Ἕλληνας, πρὸ πάντων τῶν ἄλλων ἀποίκων, διεκρίθησαν ὡς μεγαλέμποροι, ἐπιστήμονες καὶ λειτουργοὶ τῆς Κυβερνήσεως ἐντιμοὶ καὶ δημοφιλεῖς. Δημαρχοὶ τῆς Πέστης ἐξελέγησαν πολλὰκις ἐπὶ τῶν χρόνων ἀποθιώσεως Κωνσταντίνου Τερζέση, ἐκ Κοζάνης καταγόμενος· διεκρίθη πάντοτε ἐπὶ ἰκανότητι καὶ συνέσει πολιτικῇ, καὶ μάλιστα εἰς τὴν μεγάλην Οὐγγρικὴν ἐπανόστασιν τοῦ 1848, ἐφ' ᾗ ὁ νῦν αὐτοκράτωρ Φραγκίσκος Ἰωσήφ ἐτίμησεν αὐτὸν καὶ παραστήμ αὐτοκρατορικῶν· ἀλλὰ καὶ μέχρι τῆς σήμερον καθ' ἄσπασαν τὴν Οὐγγαρίαν διακεκριμένοι Ἕλληνας κατέχουσιν ἐντιμὰ τῆς πολιτείας ἀξιώματα.

Τοσοῦτον δ' ἐπιούτησαν οἱ ἐν Οὐγγαρίᾳ Ἕλληνας, ἐντίμως πάντοτε καὶ ἀξιοπρεπῶς ἐμπορευόμενοι καὶ πολιτευόμενοι, ὥστε οἱ Οὐγγροὶ ἀνέκασθη ἔλεγον καὶ μέχρι τοῦδε ἐτι λέγουσιν· οἱ πλούσιοι Ἕλληνας, Gőrgög Gazdagok. Πάσης δ' ἐθνικότητος ἔμπορον καὶ πραγματευτὴν Gőrgög καλεῖ μέχρι τοῦ νῦν ὁ λαός, τουτέστιν Ἕλληνα· ὥστε τὰ ὀνόματα πλούσιος καὶ ἔμπορος ἐγένοντο ταυτοσημάντα τῶν ὀνομάτων Ἕλληνα· διότι οἱ Ἕλληνας ἦσαν οἱ πλούσιοι καὶ οἱ ἔμποροι εἰς τὰς πόλεις καὶ εἰς τὰ χωρία τῆς Οὐγγαρίας, ὡς ὑπάρχουσιν σήμερον ἐν αὐτοῖς πλούσιοι καὶ ἔμποροι οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραήλ, οἱ τοὺς Ἕλληνας ἀντικαταστήσαντες· μὴ γένοιτο! ἵνα καὶ τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ, ἐν Ῥουμανίᾳ, Ῥωσίᾳ καὶ ἀλλοῖσιν τῆς Εὐρώπης ἀκαμάζοντας σήμερον καὶ εὐποροῦντας ἀποίκους ὁμογενεῖς καταλάβῃ ποτὲ ἡ αὐτὴ θλιβερὰ καὶ ἐπιζήμιος ἀντικατάστασις ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἢ καὶ ἄλλων, σκοπιμώτερον καὶ πρακτικώτερον ἐργαζομένων καὶ πολιτευομένων.

Πρὸ ἐναντήκοντα ἐτι χρόνων αἱ λαμπρότεραι καὶ πλουσιώτεραι οἰκίαι τῆς Βουδαπέστης ἦσαν Ἕλληνικαί· Ἕλληνικά δὲ καὶ τὰ ἐπιστημώτερα ἐμπορικὰ καὶ βιομηχανικὰ καταστήματα, καὶ πρῶτοι οἱ ἄποικοι Ἕλληνας τῆς Θράκης καὶ τῆς Μακεδονίας πρὸ πάντων, ἐκαλλιῶσαν καὶ ἐπιούτησαν τὴν σημερινὴν περικαλλῆ τῆς Οὐγγαρίας μητρόπολιν καὶ βασιλεύουσαν, καθόσον οἱ τότε πλούσιοι καὶ εὐγενεῖς Οὐγγροὶ καὶ Γερμανοὶ ἔκτισον τὰ μέγαρα αὐτῶν καὶ κατέφικον συνήθως εἰς τὴν Προεδούργην καὶ εἰς τὴν Βιέννην.

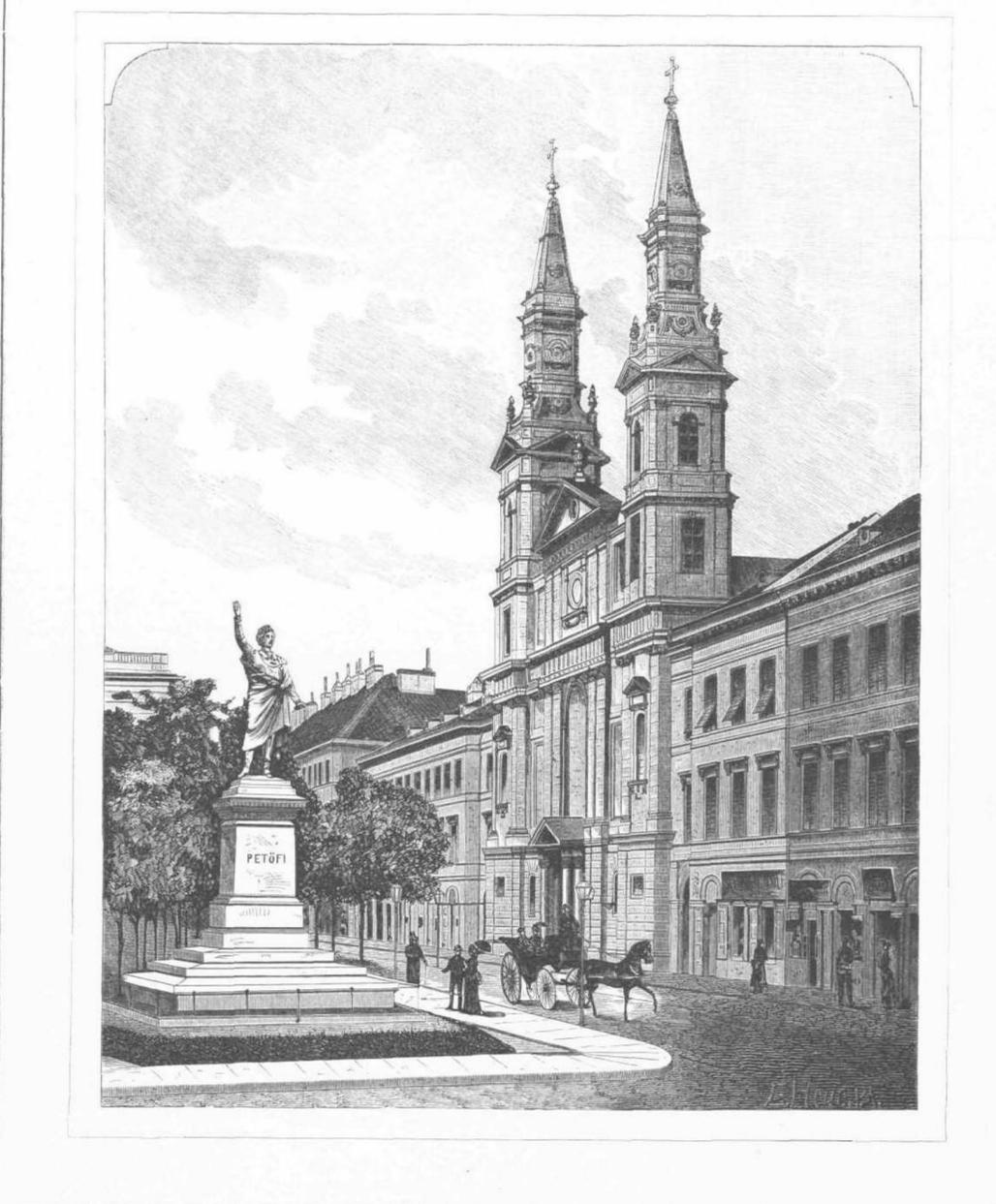
Ἄλλ' ἀπὸ τοῦ 1821 καὶ τοῦ 1848 ἀπὸ τῆς Ἕλληνικῆς καὶ τῆς Οὐγγρικῆς ἀναστατάσεως, ὅποτε πλεῖστοι τῶν ἐν Οὐγγαρίᾳ Ἕλλήνων προσέδραμον εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν, καὶ ἔπεσον προκινδυνεύσαντες καὶ ἀγωνισάμενοι ἔλληνοπρεποῦς ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, ὡς καὶ ἀπὸ ἄλλων διαφόρων λόγων καὶ αἰτιῶν, ἐν οἷς πρωτεύει τὸ ἄβουλον καὶ ὀλέθριον ἔθος τῆς ἀγαμίας τῶν

εὐπορωτέρων ἀποίκων Ἑλλήνων καὶ ἐνταῦθα, ὡς καὶ ἀλλοῦ, τὸ ἐν Οὐγγαρίᾳ Ἕλληνικὸν στοιχεῖον κινδυνεύει νὰ ἐκλείψῃ ὁλοσχερῶς, ἐὰν μὴ προσέλθωσιν ἐν καιρῷ ἐξ Ἕλληνικῶν χωρῶν νέοι καὶ φιλεργοὶ σκαπανεῖς καὶ δημιουργοὶ τοῦ ἐμπορικοῦ κέρρους, τῆς κοινωνικῆς εὐμερίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ ἐν γένει, ὡς πολὺ ἐλλείπειται νῦν τοῦτο μετὰ τὴν προκειμένην καὶ ἀρξαμένην ᾗδῃ συντριβὴν τῶν σιδηρῶν πυλῶν τοῦ ἄνω Δουναβίου, δι' ἧν ἐλεύσεται τότε ἐνταῦθα τὸ Ἕλληνικὸν ἐμπορικὸν ναυτικὸν τοῦ κάτω Δουναβίου, ὡς καὶ μετὰ τὴν προσεχῆ ἀποπεράτωσιν τῶν διεθνῶν σιδηροδρόμων τῆς Ἀνατολῆς· οἱ Οὐγγροὶ γινώσκουσιν, ἀγαπῶσι καὶ τιμῶσι τοὺς Ἕλληνας ἀπὸ πολλῶν ᾗδῃ αἰώνων· εἰς δὲ τοὺς πρὸς τοὺς Ὀθωμανοὺς συνεχεῖς πολέμους τῶν Οὐγγῶν οἱ ἐν Οὐγγαρίᾳ Ἕλληνας σωμαχῶντος γενναίως καὶ εὐκλειῶς, κατὰ τὰς ἐπιτοπίους ιστορικάς παραδόσεις, ἀποτελοῦντες δύο στρατιωτικὰ τάγματα, πεζικὸν καὶ ἱππικόν, ὅν αἱ πολεμικαὶ σημεῖα σώζονται μέχρι τοῦ νῦν ἐν τῇ γραφεῖ τῆς ἐνταῦθα Ἕλληνικῆς κοινότητος.

Οἱ ἐν Οὐγγαρίᾳ, Ῥουμανίᾳ, Ῥωσίᾳ, Αἰγύπτῳ καὶ ἀλλοῦ τοῦ κόσμου ἀποικισθέντες Ἕλληνας διὰ τῆς ἐντίμου ἐργασίας καὶ φιλεργίας, ἀλλὰ καὶ ἀξιοπρεποῦς φειδῶς καὶ οἰκονομίας, ἐπιούτησαν ἑαυτοὺς καὶ τοὺς φιλοξενούντας λαούς, ὅσον τὸ ἐπ' αὐτοῖς, ἔκτισαν καὶ ἐκαλλιῶσαν πόλεις, κώμας καὶ χωρία, ἀνεπτύξαν καὶ ἐκανόνισαν τὸ ἐμπόριον, ἐκαλλιέργησαν γαίης χέρρους καὶ ἀκάρπους, ἐπὶ κινδῶν πολλὰκις τῆς ἰδίας ζωῆς, ἐδίδασαν τὰ γράμματα, τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν ἡμέρωσιν· ὡς φησὶ τῆς δὲ καὶ ἱεροφάνται καὶ χρησιμώτατοι σύμβουλοι καὶ διδάσκαλοι τῶν ὠφελίμων καὶ πρακτικῶν γνῶσεων θεωρούμενοι εἰς τὰ ἐνδότερα καὶ πενιχρότερα χωρία καὶ εἰς τὰς ἀγροτικὰς καλῶδας τῆς ξένης γῆς, εἰς δὲ τὰς πόλεις, ἔκτος τῆς ἐμπορίας τέχνας καὶ ἐπιστήμας ἐπαγγελματῶν καὶ διδάσκοντες, γίνονται ὠφελιμώτατοι εἰς ἑαυτοὺς καὶ εἰς τοὺς ἄλλους· Ἕλληνα ἱερεὺς ἀπὸ πολλῶν ᾗδῃ χρόνων εἰς τὰς Ἕλληνικὰς ἀποικίας τῶν ἐν διασπορᾷ Ἕλλήνων ἱερατεύων, ἐξ αὐτοψίας καὶ ἐξ ἐπιγνώσεως τῶν πραγμάτων ἀκριβοῦς, γράφει ἐνταῦθα περὶ τῆς ἀληθείας ταύτης.*)

*) Ἀποκίαι ἡ κοινότητες Ἕλληνικαὶ μετὰ Ἑλληνικῶν Ἐκκλησιῶν καὶ σχολῶν ἢ ἐκστρίτων ὄντων ὑπάρχουσιν τὴν σήμερον ἐν Εὐρώπῃ, Ἀσίᾳ καὶ Ἀφρικῇ αἱ ἀκόλουθοι:

- Ἐν Αὐστρουγγαρίᾳ, αἱ Ἕλληνικαὶ κοινότητες Βιέννης, Τερζέστης, Πέστης, Σέντες, Κετσεμετ, Μισκόλτσας, Ζεμλίνοῦ καὶ Κρονστάτ·
- Ἐν Ῥουμανίᾳ, αἱ Ἕλλην. κοινότητες Βοκουραστίου, Ἰασίου, Κραϊόβας, Ἰβραίλας, Γαλατίου, Γιουγιέβου, Ἰσμαϊλίου, Καλαφατίου, Σεβέρνου, Μαγουραλίου, Τούλτσας, Κωνσταντίας καὶ Σουλιῶν, ἀποτελούμεναι ἐξ Ἑλλήνων ἐπαθίων, ἀληθῶς, ἔργη τε καὶ λόγη τῆς εὐγενεῖς καὶ ἐπιζήμιου αὐτῶν καταγωγῆς, καὶ παντοιοτρόπως συντελούντων καὶ ἐργαζομένων πρὸς τὴν βελτίωσιν καὶ τὸν πλουτισμὸν τῆς ἡμετέρας καὶ πολυκέρπου ταύτης χώρας·
- Ἐν Ῥωσίᾳ, αἱ Ἕλλην. κοινότητες τῆς Μόσχας, τῆς Πετρούπολεως, τῆς Ὀδησοῦ, Συμφεροπόλεως·
- Ἐν Γερμανίᾳ, αἱ Ἕλλην. κοινότητες τῆς Λειψίας, τοῦ Μονάχου καὶ τῆς Βάδεν-Βάδεν·
- Ἐν Γαλλίᾳ, ἡ Ἕλλην. κοινότης τῆς Μασσαλίας καὶ τῶν Παρισίων ἐν τῇ γίνεσθαι·
- Ἐν Ἰταλίᾳ, τῆς Μεσσήνης καὶ Νεαπόλεως·
- Ἐν Ἀγγλίᾳ, τοῦ Λονδίνου, Λίβερπουλλῆ καὶ Μαγκεστρίας·
- Ἐν Ἰνδίᾳ, ἡ Ἕλληνικὴ κοινότης τῆς Καλκούτας καὶ ἡ τῆς Τονδὸς ἐν Ἀφρικῇ·
- Ἐν Αἰγύπτῳ, αἱ Ἕλληνικαὶ ἀποικίαι Καίρου, Ἀλεξανδρείας, Ῥαμίλου, Δαρνακούρ, Καφ-Ζαγιὰτ, Τάντας, Πένγας, Μιχάλα-Κιτῆρ, Ζαγαζικίου, Μανσοῦρας, Σιπίν-Ελίμωρ, Ἐλ-ανάτερ, Ζίφτας, Δαμιέττης, Ραχίτης, Πέρτο-Σαίτ, Ἰσμαήλιας, Σουῖ, Μίνιας, Ἀσουῆ καὶ Σουακέιμ, ὁσμημέραι προσηγόμεναι καὶ πλουτούσαι· οἱ ἐν Αἰγύπτῳ ἄποικοι Ἕλληνας ὑπὲρ τὰς πενήκοντα

Η ΕΝ ΠΕΣΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ.

Ἄλλ' αὐτὰ ταῦτα ἐγίνοντο ὑπὸ τῶν εἰς πᾶσαν τὴν γνωστὴν γῆν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς

γῆλαδης ὑπολαγόμενοι σήμερον, καὶ κατὰ πολὺ ὑπερβαίνοντες τοὺς ἄλλους ἐν Αἰγύπτῳ Εὐρωπαίους ἀποίκους, ἀπὸ ἐξήκοντα ᾗδῃ ἐτῶν μάλιστα διὰ τῆς φιλοπονίας, φιλοκαλίας καὶ τιμιότητος αὐτῶν, ἐποίησαν ἐν πάσι πρῶτον ὁμολογούμενῃν καὶ ἀξιωμαστῶν· ὁ πρῶτος καὶ μέγας τῆς Αἰγύπτου ἀναμορφωτῆς Μεχμέτ Ἀλῆς, ὡς καὶ οἱ διάδοχοί αὐτοῦ, διὰ τῶν Ἑλλήνων πρὸ πάντων ἐξετέλεσε τὰ μεγαλοῦργα καὶ κοινωφελῆ αὐτοῦ σχέδια τῆς Αἰγυπτιακῆς πολιγενεσίας. Ἐκτοτε δὲ οἱ Ἕλληνας ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διαχειρίζονται καὶ ἀναπτύσσονται τὸ μέγα ἐμπόριον τῶν διαφόρων προϊόντων τῆς πλουσίας ταύτης γῆς, συντελοῦσι πρὸς βελτίωσιν

οἰκοῦμένης ἀποικούντων Ἑλλήνων καὶ πρὸ δισχίλιον καὶ πεντακοσίων ᾗδῃ ἐνιαυτῶν, ὡς

τῆς γεωργίας καὶ τῆς βιομηχανίας, διὰ τῶν ἰδίων χρημάτων καὶ κόπων καὶ διαφόρων κινδῶν τῆς ζωῆς καὶ τῆς περιουσίας, καλλιπῶς καὶ ἐξωραϊζοῦσι τὰς αἰγυπτιακὰς πόλεις διὰ λαμπρῶν οἰκωδῶν, κοινωφελῶς χρήσεως καὶ ἀνάγκης, εἰς δὲ τὰς κώμας καὶ τὰ χωρία τῶν Φελλάων αὐτοὶ ὡς ἔμποροι, τεχνίται καὶ ἐπιστήμονες, διαδίδουσι τὰ φῶτα καὶ τὸν πολιτισμὸν καὶ πολλὰχῶς καθίστανται χρήσιμοι καὶ ὠφελίμοι εἰς τοὺς πολυπληθεῖς τοὺς λαμπρῶν οἰκωδῶν, αἰγυπτιακὰς πόλεις τῆς Αἰγύπτου, οἵτινες ἐλόγησαν πάντοτε Ἕλληνας ἐξόχως ἀγαπῶσι, καὶ εἰς αὐτοὺς μόνους ἐμπιστεύονται τὰ συμφέροντα αὐτῶν· ἀπὸ δὲ τῆς δεκαπενταετοῦς ᾗδῃ πατριαρχίας

ἱστορεῖ ὁ Ἠρόδοτος, ἢ καὶ πολὺ πρότερον ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῶν κλεισθέντων Ἀργοναυτῶν, ἐμπόρων Ἑλλήνων ἐκ Θεσσαλίας, ἀποπλεόντων πρὸς ὑφαίρειν τοῦ χρυσοῦ ὄρεατος, δηλαδὴ πρὸς τὸν ἀπὸ τῆς ἐμπορικῆς ἀποδομίας πλουτισμὸν καὶ χρηματισμὸν, ὡς καὶ σήμερον ἐτι

Σωφρονίου τοῦ Βαζωνίου, ἀνδρὸς ἀξιοσεβάστου, φιλοσοφοῦ καὶ φιλογενοῦς, τὰ Ἕλληνικὰ γράμματα καὶ ἡ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Αἰγύπτου, ὠφελούσιν, ἀνατιθήσονται, πολλὰς τὰς χάριτας εἰς τὸν γερῶν τοῦτον πατριάρχην τῆς μεγάλης πόλεως Ἀλεξανδρείας, ὡς καὶ εἰς τὸν ἐν πασῇ τῇ Αἰγύπτῳ πατριαρχικῶν ἐπίτροπον, τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Αἰθῶς Ἰγνάτιον.

ἀπό τοῦ Βάλου καὶ τῆς Ἰωλκού ἀποπλεύσιν οἱ φιλοκαρδεῖς καὶ γενναῖοι νέοι Ἰάσονες τῆς Θεσσαλίας, ἀπώτερον τῆς Κολχίδος καὶ τῶν Σουμπληγάδων πετρῶν, μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν ἀπωτάτων χωρῶν τῆς ἐσωτερικῆς Ἀφρικῆς ἀφικνούμενοι, καὶ ὡς ἀπώτατοι τοῦ χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ ἀποβήσαντες εἰς τὰς θανατηφόρους ἐρήμους τοῦ Κορδοφάν καὶ μεταξύ τῶν ὀρέων τῶν Μαχδῶ!

(Ἀκολουθεῖ)

ΠΟΙΗΣΙΣ.

ΤΟ ΜΙΚΡΟ ΠΕΡΙΣΤΕΡΑΚΙ.

(Ἐπὶ τῇ διαύσει χαριστάτου θυγατρίου.)

ΜΟΝΑΧΟ ἴνα περιστέρι
 Ἀπὸ μακροσμένο τόπο
 Ἄλλο ποθητὸ τοῦ ταίρι
 Μὲ πολλὸ ζητούσε κόπο,
 Κ' ἤρθε σ' ἀνθηρὸ θουὸ
 Σ' ἄλλον τόπον μακρυνό.

Χρυσῶπὰ τὰ δύο πτερά του,
 Κουρασμένα νὰ τινάζῃ,
 Γλυκοπέταε σιμά του,
 Καὶ μὲ τῶν πουλιῶν τὴν τάξιν
 Πλάγι τοῦτο σταματῆ
 Καὶ τὸ γλυκοχαμετῆ.

Ἐφετρούγισαν μὲ χάριν
 Καὶ κ' οὐρνιάσαν καὶ τὰ δύο,
 Μέσα σ' ἀψόλῳ χορτάρι
 Φουλαγμέν' ἀπὸ τὸ κρύο,
 Καὶ στῆς νύχτας τῆ δροσιά
 Γλυκεῖα ἴδωσαν συντροφιά.

Τὴν αὐγὴν ἀγαπημένα,
 Ἰπέτασαν εἰς τὸν αἰθέρα,
 Ἐξητοῦσαν τὰ καυμένα
 Σ' ἕλη τοῦ Θεοῦ τῆ μέρα
 Μέρος ἕνα γιὰ φωλεαίά,
 Ἀπὸ τᾶλλα μακρῶ.

Ἐβραδυθῆκαν σ' ἕνα μέρος,
 Στῆ χρυσῇ τοῦ ἡλιου δύσει,
 Ποῦ ὕπνευε ἕνας γέρος
 Πλάτανος σιμὰ δὲ θρόσιν
 Δροσερῆ, κ' ἐκεῖ φωλεαίά
 Ἰκτίαν μὲ ξυρὰ κλαδιά.

Αὐτοῦ ἴζουσαν ἐνωμένα
 Στῆ πτωχῇ τους κατοικία,
 Καὶ χρυσὸ ποικητῶν ἕνα,
 Γιὰ κοινὴ τους εὐτυχία,
 Νεοσσὸν ἀγαπητὸ
 Καρπὸ πρῶτο λατρευτὸ . . .

Ἵλο χάρι κ' εὐδοκία
 Τὸ μικρὸ περιστέρακι
 Εἰς τὴ θρόσ' ἐκεῖ τὴν κρύα
 Ἐτρεχε νὰ πῆ νεράκι,
 Καὶ ἴγρονουσε στῆ φωλεαίά
 Στῶν γονεῶν τὴν ἀγκυλιά.

Μοχθηρὸ ἕνα γεράκι
 Ἀψηλά πὸ τὸν αἰθέρα
 Εἶδε τὸ χρυσὸ πουλάκι
 Πόπινα μίαν ἡμέρα
 Εἰς τὴν θρόσιν μοναχὸ
 Νερὸ κρύο τὸ πτωχό.

Ἐφθόνως σ' ἀγαπημένον
 Ζευγαριὸν τὴν εὐτυχία,
 Καὶ ὄρμα τοῦ λακρμένου
 Νεοσσού, σὸν τρικυμία.
 Γιὰ ν' ἀρπάξῃ τὴν ζοῆν
 Μὲ ὄργην καὶ μὲ βοῆ . . .

Εἰς τὰ νύχια του ἐκράτει
 Τὸ μικρὸ νὰ τὸ σπαράξῃ,
 Πλὴν τὸ χῶμ' ἀκρῶ ἐπάταξ,
 Κ' ἐν ᾧ ἔτοιμο νὰ κρᾶξῃ
 Ἦτ' ἀπ' ἄγρια χαρά,
 Μαύρη τοῦρθε συμφορὰ . . .

Μιὰ βοῆ εὐθὺς μεγάλην,
 Στρώβιλος, φοικτὸς ἀέρας,
 Τρομερῆ ἀνεμοζάλην,
 Παραζάλασε τὸ τέρας,
 Καὶ ξεφούγει τὸ μικρὸ
 Ἀπὸ θάνατο πικρὸ . . .

Μ' ἀπλωμένα τὰ πτερά του
 Τὸ γλυκίστατο ζευγαρί
 Καρδιοκτύπ' ἀπ' τῆ γαρά του,
 Τοῦρανοσ' αὐτὴν τὴν χάριν! . . .
 Στῆ φωλεαίά του τὸ χρυσὸ
 Εἶπε πάλι νεοσσό! . . .

Ἐν Βιέννῃ.

K. A.

ΕΚΔΟΜΗ ΕΙΣ ΤΟ ΟΡΟΣ BROCKEN.

(Μετὰ εἰκόνας, ὄρα σελ. 137 καὶ 141).

(Συνέχεια καὶ τέλος.)

Τῆ 18 Αὐγούστου περὶ τὴν 8^{ην} πρωινήν ὥραν ἐπέβημεν τῆς ἀμάξης. Ἡ ἄμαξα ἦτο εὐρύχωρος καὶ ἀναπαυτικὴ, οἱ δὲ ἴπποι νέοι καὶ στίβαροι. Μὴ νομίζετε οὖν ὅτι περιουσιῶν ἐν μέσῳ τῶν ὀρέων ἐν Γερμανίᾳ ἀναγκάζεται νὰ ποιηταὶ χρῆσιν ἀμαξῶν ἐλαφρῶν καὶ ἀγροτικῶν. Πολλοὶ γὰρ καὶ δεῖ. Αἱ ἄμαξαι, αἱ διασχίζουσαι ἰδίως τὰς ὁδοὺς τοῦ Harz, εἶναι ἄμαξαι τῶν πόλεων μὲ κομψὰς ἵπποσκευὰς καὶ μὲ ἀμαξήλατας φοροῦντας στολῆν. Ἡ ὁδὸς ἦτο κατ' ἀρχὰς ἀνωφερῆς, ἀλλὰ πάντοτε ὀμαλὴ καὶ καλῶς διατετηρημένη· μετὰ δέωρον δὲ πορείαν εὐρέθημεν ἐπὶ ὀροπέδιου, ἐφ' οὗ ἔκειτο μικρὸν χωρίον, τὸ ὅποιον εἶναι ἐν τῶν ὑψηλότερα κειμένων χωρίων ὅλης τῆς Γερμανίας. Ὁ ἀὴρ εἶναι ὑγιέστατος· τοῦτο προέδιδε καὶ τὸ ῥοδόχρουν χρώμα τῶν παιδιῶν, τὰ ὅποια εἶδομεν παίζοντα ἐν τῇ κεντρικῇ τοῦ χωρίου πλατείᾳ.

Ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης ἡ ὁδὸς κατέρχεται πάλιν πρὸς κοιλάδα, εἰς τὸ θάβος τῆς ὁποίας ἐν μέσῳ πυκνῆς φυτείας κείται τὸ χωρίον Rübeland, ἄσχημον μὲν κατὰ τὰ ἄλλα, γνωστὸν ὅμως διὰ τὸ παρακαίμενον ὠραῖον σπήλαιον (Bau-mannshöhle), τὸ ὅποιον εἶναι ἄξιον ἐπισκέψεως.

Τὸ σπήλαιον τοῦτο ἀνεκαλύφθη ἐν ἔτει 1670 ὑπὸ τοῦ γεωλόγου BAUMANN, ὅστις εἰσελθὼν εἰς αὐτὸ περιεπλανήθη ἄσιτος καὶ ἄνευ φωτὸς ἐν αὐτῷ ἐπὶ τρεῖς ὅλας ἡμέρας μέχρις οὗ ὡς ἐκ θαύματος εὐρε τὴν διέξοδον καθ' ἣν στικμὴν καταβελθόμενος ἠτοιμάζετο νὰ παραδοθῆ εἰς τὴν τάχην του. Τοσαῦτα ὅμως ὑπῆρξεν ἡ καταλαβούσα τὸν ἐπιστήμονα τοῦτον συκίνησις, ὥστε τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὴν διάσωσιν αὐτοῦ ἀπέθανεν. Παρὰ τὴν εἰσοδὸν τοῦ σπηλαίου ἴστανται ὄρητοί, οἵτινες ἀντὶ ὀριζομένης ἀμοιβῆς ὀδηγοῦσιν ἐν αὐτῷ τοὺς ξένους. Τὸ σπήλαιον εἶναι θαυμάσιον, οἱ δὲ ἐν αὐτῷ σχηματισθέντες σταλακτίται εἰς ἄκρον περίεργον, σχηματίζοντες κίονας, παρα-

πετάσματα, ἀγαλμάτια, σαύρας, λέοντας κ. τ. τ. Ἐν τῷ μέσῳ αὐτοῦ ὑπάρχει γῶρος εὐρύς, ἐνθα οἱ ὀδηγοὶ ἀνάπτουσι θεγγαλικά φωτὰ, δι' ὧν τὰ ἄγρια σκόπη φωτίζονται ὡς διὰ μαγείας. Ἡ ἐντύπωσις εἶναι καταπληκτικῆ. Μία τῶν παρακολουθουσῶν ἡμᾶς Κυριῶν εἶπε καταβλήθεισα ὑπὸ τῆς ἐντυπώσεως εἶπε καὶ στενωχυρῆθεισα ὑπὸ τοῖς ἐν τῷ σπηλαίῳ πιέσεως τοῦ ἀέρου, παρ' ὀλίγον ἐλιποθύμει καὶ ἠναγκάσθη νὰ ἐξέλθῃ. Τὸ σπήλαιον δὲν εἶναι εἰσέτι γνωστὸν καθ' ὅλας αὐτοῦ τὰς διαστάσεις, διότι, ὡς εἶπεν ἡμῖν ὁ ὀδηγός, οὐδεὶς τολμᾷ τὰ ἐρευνησῆ τὰ ἐνδότερα, ἐνθα ἀκούονται κρότοι καταρρακτῶν προδίδοντες ἄβυσσον ὕδατος ὑπαρξίν. Μετὰ δέωρον ἐν τῷ σπηλαίῳ διαμονὴν ἐξῆλθον αὐτοὶ κεκμηκότες μὲν ἀλλ' εὐχαριστημένοι ὅτι ἐδέξασμεν πάλιν τὸ φῶς τῆς ἡμέρας. Καὶ κατὰ τὴν εἰσοδὸν καὶ κατὰ τὴν ἐξοδὸν ὁ συνοδὸς ἡμᾶς ὀδηγὸς εἶπε γρηγωνία τῇ φωνῇ σύντομον δέειρον.

Περὶ τὴν 2 μ. μ. ἐβράσαμεν εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Brocken καὶ ἐγευματίσαμεν εἰς μικρὴν τιμὴν χωρίῳ κατοικοῦμένῳ τὸ πλεῖστον ὑπὸ ὕλατόμων καὶ ἀνοσάνων· εἶτα δὲ ἤρχισαμεν τὴν εἰς τὸ ὄρος ἀνάβασιν. Ἡ ὁδὸς, ἥτις διατηρεῖται πάντοτε ἀμαξίτη καὶ ἀρκαλίως εὐρείᾳ ὥστε εὐχερῶς νὰ συναπαντῶνται δύο ἄμαξαι, περιστερεῖται ὑπὸ πυκνοτάτων δασῶν. Βαθυκλῶν ὄσφρον ἀνοσάνων πρὸς τὴν κορυφὴν τὸ δένδρον καθίστανται μικρότερα, τὰ φύλλα ἀραιότερα, οἱ κορμοὶ κυρτώτεροι, μέχρις οὗ εἰς μικρὰν ἀπὸ τῆς κορυφῆς ἀπέστασιν πᾶσα φυτεία παύει ἐντελῶς καὶ θρόχῳ καὶ πέτραι καλύπτουσι τὸ ἔδαφος. Περιεργον ὄντως εἶναι νὰ παρακολουθῆσιν τις τὴν θαυμάσιαν ταύτην τῆς φυτείας ἀπονεκρωσίν. Ἡ ἀνάβασις διήρκασε τρεῖς ὅλας ὥρας. Ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους κείται εὐρύχωρον καὶ ἀναπαυτικὸν ξενοδοχεῖον, Brockenhaus λεγόμενον, καὶ ἐμπροσθεν αὐτοῦ ὑψηλὸς πύργος, ὅθεν ἡ θεὰ, όταν ὀρίζων εἶναι καθαρός, εἶναι πράγματι μαγευτικῆ. Εὐτυχεῖς ἐλογισθῆμεν ὅτι εἴχομεν εὐδαι, διότι, ὡς πολλοὶ μὲς ἐδεθαίωσαν, σπανιώτατα τὸ ὄρος τοῦτο εἶναι ἀπληλαγμένον ὀμίχλης. Πρῶτῃ ἡμῶν φροντίει, ἅμα εὐρομεν τὰ θυμιάτια μας, ἥτοι ν' ἀναθῶμεν ἐπὶ τοῦ πύργου, ὅθεν ἐξουσιάζει τις ἀφ' ἐνὸς μὲν τὰ ὄρη καὶ τὰ ὄσα δι' ὧν εἴχομεν διέλθει, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν ἀπέραντον πεδιάδα μὲ τὴν πόλει, τὰς κώμας καὶ τὰ χωρία. Μᾶς εἶπον ὅτι ἀπὸ τοῦ πύργου τοῦτου φαίνονται 90 πόλεις καὶ κώμας καὶ ἑκατοντάδες τινεῖς χωρίων· ἡμεῖς ὅμως μὲ ὄλην τὴν καλὴν μας θέλησιν δὲν ἠδυνήθημεν νὰ διακρίνωμεν τοσοῦτον ἀριθμὸν. Ὁ ὄλη πεδιάς ἔχει ἔκτασιν 45 χιλιάδων τετραγ. χιλιομέτρων. Ἡ ὥρα ἦτο θελιακῆ· ὁ ἥλιος ἔδωκε ὡς πυρρὴν σφαῖρα θυθίζομένη ἐντός λεπτοτάτου στρώματος ἑσπερινῶν ἀτμῶν καὶ ἡ ἀτμοσφαῖρα εἶχε τὴν λεπτὴν ἐκείνην καὶ θαλασμάδι ἑσθόδιαν, ἥτις εἶναι ἰδίᾳ τῶν ὑψηλῶν τοποθεσιῶν.

Τὸ ξενοδοχεῖον ἦτο πλήρες ἀνθρώπων περιφερομένων ὄλων ἐν ὑπαίθρῳ. Συνήθως ὄλοι οἱ περιηγηταὶ ἐπισκέπτονται τὸ ὄρος τὸ ἐσπέρας, ὅπως παραστώσι μάρτυρες τῶν δύο λαμπροτέρων στιγμῶν τῆς ἡμέρας, τῆς ὕσεως καὶ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου. Τὸ ἐσπέρας μετὰ τὸ δεῖπνον διεσκέδασαμεν φυλλολογοῦντες τὰ ὀγκώδη βιβλία, ἐν οἷς ἐγγράφονται οἱ περιηγηταί. Εἰς τὸ περιθώριον ἑκάστης σελίδος ὑπάρχει στήλη παρατηρήσεων, ἥτις εἶναι ἀξία ἐξετάσεως, καθότι ἐν αὐτῇ οἱ ἐγγράφοντες τὸ ὄνομα τῶν σημειοῦσι καὶ τὰς ἐντυπώσεις των, αἵτινες συνήθως περιστερέονται περὶ τὸν καιρὸν, περὶ τὸν κάματον τῆς ἀναβάσεως, περὶ τοὺς συνοδοιπόρους κ. τ. τ. Εἰς τῶν ξένων ἔγραψεν: "Ἀνέβην εἰς τὸ Brocken, πλὴν φεῦ! οὐδὲ εἰς ἐνὸς μέτρον ἀπέστασιν

ΤΟ ΝΕΟΝ ΑΕΡΟΣΤΑΤΟΝ

τῶν Κυριῶν RENARD καὶ KREBS.

(Μετὰ εἰκόνας, ὄρα σελ. 141.)

Τὸ πρόβλημα τῆς διευθύνσεως τῶν ἀεροστατών, θεωρούμενον ἐπὶ πολὺ ἄλυτον, ἐπιούρητο ἀπὸ τινων ἐτῶν μεγάλας προόδους παρὰ τοῖς σοφοῖς καὶ τοῖς μηχανικοῖς. Σήμερον τὸ ζήτημα τοῦτο φαίνεται λυθὲν. Οἱ κύριοι Ρενάρ καὶ Κρέψ, λοχαγοὶ ἐν τῷ γαλιλικῷ στρατῷ, ἔχουσι τὴν τιμὴν, ὅτι πρῶτοι ἐπραγματοποίησαν τὴν ἐντελῆ ἀπόπειραν ἀεροπορίας τακτικῆς. Ἀλλ' οἰαδήποτε καὶ ἂν ἦναι ἡ ἐπιτυχία αὐτῶν, δὲν πρέπει νὰ λησμονήσωμεν τοὺς ἀνδρας ἐκείνους, οἵτινες προηγήθησαν αὐτῶν ἐν τῷ δυσκόλῳ ζήτηματι καὶ ὑπέδειξαν αὐτοῖς τὸν δρόμον τὴν ὁδόν, ἣν ὄφειλαν νὰ βαδίσωσιν. Τῇ 1852 ἐγένετο ἡ πρώτη ἀπόπειρα ὑπὸ τοῦ ἐξόχου μηχανικοῦ Ἐρρίκου GIFFARD, ὅστις κατασκεύασε ἀεροστάτον ἐπιμηκῆς μετὰ ἔλικος καὶ πηδάλιου. Τὸ ἀεροστάτον τοῦτο εἶχε μήκος 44 μέτρων, ἡ μεγαλύτερα δὲ αὐτοῦ διάμετρος ἦτο 12 μέτρων· ἦτο περιτετυλιγμένον καθ' ὅλον αὐτοῦ τὸ μήκος, ἐξαιρέσει τῶν δύο ἄκρων, διὰ δικτύου, ὑπερ ἥπουτο πρὸς τὸ κάτω μέρος καὶ κατέληγεν εἰς ἐυλόγην αἰχμὴν· ἐν αὐτῇ ἐστηρίζετο τὸ πηδάλιον. Ἡ ἔλικις αὐτοῦ, σχηματιζομένη ὑπὸ δύο μεγάλων πετρῶνων, εἶχε διάμετρον 3,40 μ. καὶ ἔκτανεν 110 στροφὰς ἀνά λεπτόν τῆς ὥρας. Ἡ μηχανὴ καὶ ὁ λέβηθ, κενοί, ἐξῆλθον 150 χιλιογράμματα, μετὰ δὲ τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ ἀναγκάσιου πρὸς ἀπόπλουν ἀνθρακος 210 χιλίτρ. Τὰ παραρτήματα τῆς μηχανῆς, τὸ ὕδωρ καὶ οἱ ἀνθρακοί, ἐξῆλθον 420 χιλίτρ. Ὁ GIFFARD δὲν εἶχεν ἰδίαν περιουσίαν, δι' οὗ καὶ ἠναγκάσθη νὰ κάμῃ τὴν ἀπόπειράν του ἐν ὀριζομένη ἡμέρᾳ καὶ δημοσίᾳ ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Ἰπποδρόμου ἐν Παρισίῳ. Ἡ δοκιμὴ ἐγένετο τῇ 24 Σεπτεμβρίου 1852, ὁ ἀνεμος ἔπνευε σφοδρότατος· μ' ὄλον τοῦτο ὁ GIFFARD ὑψώθη εἰς τὸν ἀέρα καὶ μετὰ πολλῆς ἀκριβείας διηγήθη τὸ ἀεροπόρον σκέφος του· εἰς ὕψος 1500 μέτρων ἀπὸ τῆς γῆς τὰ ρεύματα τοῦ ἀέρου ἦσαν μεριώτερα, καὶ ὡς ἐκ τούτου ὁ GIFFARD κατόρθωσε νὰ πλεύσῃ καὶ ἐναντίον τοῦ ἀνέμου. Διάστημα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης συγγραφεὺς ὠνόμασεν αὐτὸν "Φούλτων τῆς ἀεροπορίας".

Ἐτέραν ἀπόπειραν ἐπεχείρησεν ἐν ἔτει 1872 ὁ Dupuy de Lôme, οὗ τὸ ἀεροστάτον εἶχε 36 μὲν μέτρων μήκος καὶ 15 μέτρων διάμετρον· Ἡ ἔλικις εἶχε διάμετρον 6 μέτρων· ἡ δυνάμις τῆς δὲν ἦτο ἀρκετῆ, καὶ ὅμως κατόρθωσεν ὁ ἀεροναύτης νὰ πλεύσῃ ἐπὶ τινὰ καιρὸν ἐναντίον τοῦ ἀνέμου καὶ νὰ διανύσῃ ὀκτώ χιλιόμετρα τὴν ὥραν κατὰ μέσον ὄρον. Μετὰ τὴν ἀπόπειραν ταύτην ὁ Dupuy ἐδημοσίευσεν σπουδαί-τάτον ὑπόμνημα περὶ τῆς κατασκευῆς τῶν ἀεροστατών καὶ ἐν γένει περὶ ἀεροπορίας.

Ἀλλ' ὅτι μὲχρι τοῦδε ἔλειπεν, ἦτο μηχανισμὸς ἐλαφρὸς, μὴ ἀπαιτῶν τὴν ἐνέργειαν τοῦ πυρὸς καὶ μὴ ἀπολῶν ἐκ τοῦ θάρους του κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς πρῆσεως. Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1881 ὁ κ. Γαστόν ΤΙΣΣΑΝΔΙΕΡ πρώτος ἐδημοσίευσεν τὰ ἀποτελέσματα τῶν μελετῶν του καὶ δοκιμῶν του ἐπὶ τῆς "χρήσεως τοῦ ηλεκτρισμοῦ εἰς τὴν ἀεροπορίαν". Ἐν τινὶ ὑπομνηματι αὐτοῦ, ὑποβλήθητι τῇ α'. Αὐγούστου 1881 εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν ἐπιστημῶν, ἀναφέρει τὰ ἑξῆς: "Αἱ τελευταῖαι τελειοποιήσεις αἱ γενόμεναι εἰς τὰς δυναμοηλεκτρικὰς μηχανὰς μ' ἐνέβαλον τὴν ἰδέαν νὰ χρησιμοποιοῦμαι αὐτὰς εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν ἀεροστατών. Τὸ τοιοῦτον

ἐλατήριον, συνδεόμενον πρὸς ἔλικα, παρέχει πολλὴν τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν ἐνέργειαν· ἐνεργεῖ ἄνευ ἐστίας πυρὸς καὶ ἀποσβαλεῖ τὸν κίνδυνον τοῦ πυρὸς ὑπὸ τῷ ὕδρογονοῦ· ἐκτὸς δὲ τούτου ἔχει θάρους ὁμοιόμορρον καὶ δὲν ἀποβάλλει τὰ καυόμενα μέρη, τὰ ὅποια καθίστουσι τὸ ἀεροστάτον ἐλαφρότερον καὶ τὸ παραδίδουσιν εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ ἀνέμου. Ὁ χειρισμὸς τέλους τῆς μηχανῆς ταύτης εἶναι εὐκολώτατος. Κατεσκευάσα ἐπομένως μικρὸν ἀεροστάτον καταλλήγον εἰς δύο ἄκρας, μήκους μὲν 3,50 μ. διαμέτρου δὲ 1,30. Ἐχει τὸ ἀεροστάτον μικρὰν δυναμοηλεκτρικὴν μηχανὴν συστήματος Siemens, θάρους 220 γραμμαρίων, ἥς ὁ ἄξων συνδέεται πρὸς ἔλικα διπτερον ἐλαφροτάτην, διαμέτρου 40 ἑκατοστομ. Ἡ ἔλικις κάμνει 6½ στροφὰς ἀνὰ δευτερόλεπτον καὶ ὄθει τὸ ἀεροστάτον, ἐν νηνεμίᾳ, ἐν μέτρων κατὰ τὴν παρελθούσαν· καὶ τοῦτο ἐπὶ 40 λεπτὰ τῆς ὥρας. Μὲ δύο δευτερόλεπτα στοιχίει δύνάμις νὰ προσαρμώσῃ τὴν μηχανὴν εἰς ἔλικα 60 ἑκατοστομ. διαμέτρου καὶ νὰ δώσῃ εἰς τὸ ἀεροστάτον ταχύτητα 2 μέτρων κατὰ δευτερόλεπτον· μὲ τρία δὲ στοιχίει ἡ ταχύτης ἑστέαι τριῶν μέτρων. Τὰς ἀποπείρας ταύτας ἐτετέλεσα ἐπανειλημμένως."

Τὸ σκέδιον τοῦτο ἦτο ἐκτεταμένον ἐν τῇ ἡλεκτρικῇ Ἐχέσει τῶν Παρισίων τοῦ ἔτους 1881. Μετὰ τὰς προκαταρκτικὰς ταύτας ἀποπείρας ὁ TISSANDIER κατασκεύασεν ἐλαφρὸν δυναμοηλεκτρικὴν μηχανὴν, δι' ἣς ἀπέκτησε βεῖμα ἰσχυρόν, καὶ βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ του τῷ ἠδυνήθη, κατὰ τὴν παρελθούσαν Ὀκτωβρίον, νὰ κάμῃ ἐν τῷ ἔργασίῳ του ἐν Auteuil τὴν πρώτην ἀπόπειραν ἀεροπορίας διὰ τοῦ ηλεκτρισμοῦ. Τὸ ἡλεκτρικὸν ἀεροστάτον τῶν ἀδελφῶν TISSANDIER ἔχει μήκος μὲν 28 μέτρων, διάμετρον δὲ ἐν τῷ μέσῳ 9,20. Ἐχει ἔλικα διπτερον κινουμένην ὑπὸ μηχανῆς 1½ ἵππου δυνάμεως. Ἡ ἔλικις ἐκτελεῖ 180 στροφὰς τὸ λεπτόν καὶ ὀθει εἰς τὸ ἀεροστάτον ταχύτητα 3 μέτρων κατὰ δευτερόλεπτον. Τῇ 8 Ὀκτωβρίου 1883 τὸ ἀεροστάτον τοῦτο ὑψώθη εἰς τὸν ἀέρα καὶ θεαίως θά ἐκινεῖτο πρὸς ἕλας τὰς διευθύνσεις ἐλευθέρως ἄνευ ἀτελείας τινὸς περὶ τὸ πηδάλιον· ἀλλὰ σηματοῦσεν ὅτι οἱ ἀδελφοὶ TISSANDIER τὰ πάντα ἔκαμαν ἀφ' ἑαυτῶν καὶ ἰδίᾳ αὐτῶν δαπάνῃ.

Ἐρχόμεθα ἦδη εἰς τὸ σπουδαιότατον ἀεροστάτον τῶν κυριῶν Ρενάρ καὶ Κρέψ, οἵτινες, βοηθούμενοι ὑπὸ τοῦ δημοσίου, ἠδυνήθησαν νὰ ἐτετέλεσσι τὰς δοκιμὰς αὐτὰς μετὰ ἀνέσεως καὶ ἀκριβείας ἐντελούς. Περὶ τοῦ ζητήματος τοῦτου οἱ δύο λόγιοι ἀξιωματικοὶ ὑπέβαλον εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν ἐπιστημῶν τὸ ἑξῆς ὑπόμνημα: "Τῇ 9 Αὐγούστου 1884 περὶ τὰς 4 μ. μ. ἀεροστάτον ἐπιμηκῆς, ἔχον ἔλικα καὶ πηδάλιον, ὑψώθη ἐλευθέρως εἰς τὸν ἀέρα. Τοῦ ἀεροστατοῦ ἐπέβαντο ὁ λοχαγὸς τοῦ μηχανικοῦ Ρενάρ καὶ ὁ λοχαγὸς τοῦ πεζικοῦ Κρέψ, συνεργάτης του ἀπὸ ἑξ ἦδη ἐτῶν. Διανύσαν ἐν 23 λεπτοῖς τῆς ὥρας διάστημα 7½ χιλιομέτρων τὸ ἀεροστάτον ἐπανήλθε πάλιν ὅθεν ἀνοψώθη, ἐτετέλεσαν ἐν τῷ αἰθέρι διαφόρων στροφῶν καὶ ἐλιμνῶν ὁμοίως πρὸς τὰς κινήσεις ἐλικωκινήτου πλοίου. Ἡ λύσις τοῦ προβλήματος τοῦτου ὑπῆρξε μέχρι τοῦδε εἰς ἕλας τὰς προγενεστέρως ἀποπείρας ἀτελεστάτης, καθότι οὐδέποτε τὸ ἀεροστάτον ἠδυνήθη νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ μέρος, ὅθεν ἀνεχώρησεν.

Αἱ κυριώτεραι διαστάσεις τοῦ ἀεροστατοῦ εἶναι αἱ ἑξῆς: μήκος 50,42 μ. διάμετρος 8,40· ἐμβαδὸν 1864 μ. Ἡ μηχανὴ κατασκευάσθη εἰς τρόπον, ὥστε νὰ παρέχῃ δύνάμις 12 ἵππων· μεταδίδει δὲ τὴν ὄνησιν εἰς τὴν ἔλικα διὰ μέσου μεγάλου τροχοῦ. Τὸ ὄλον θάρους τοῦ ἀεροστατοῦ εἶναι:

Ἀεροστάτον	369 χιλιάτρ.
Περιβάλλομα καὶ δίκτυον	127
Ἡ κάθιστον λέμβος . . .	452
Πηδάλιον	46
Ἐλικις	41
Μηχανὴ	98
Τροχὸς	47
Ἄξων	30,500
Διάφορα μηχανήματα .	435,500
Ἀεροναῦται	140
Ἐργα	214

τὸ ὄλον 2000 χιλιάτρ.

Εἰς τὰς 4 μ. μ., σχεδὸν ἄκρας ἐπικρατούσης νηνεμίας τὸ ἀεροστάτον ὑψώθη θραυδῶς· ἡ μηχανὴ ἐτέθη εἰς κίνησιν καὶ τὸ ἀεροστάτον ἐκινεῖτο θαυμάσιον ταχύτερον ὕψιστον πιστώσ· καὶ εἰς τὴν ἐλαχίστην τοῦ πηδάλιου τοῦ κινήσιν καὶ διεύθυνσιν. Καὶ πρῶτον μὲν ἐτηρήσαμεν διεύθυνσιν πρὸς βορρᾶν ὑπεράνω δὲ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγορῆς ἀπὸ Choisy εἰς Βερσαλλίας ἠλλάξαμεν τὴν διεύθυνσιν. Ἄνωθεν τοῦ χωρίου Villacoublay, ἐντελῶς πρῆχρησθημεν ἀπὸ τὴν πορείαν τοῦ ἀεροστατοῦ, ἀπεφασίσαμεν νὰ στραφῶμεν πρὸς τὰ ὄπισθ· ἡ στροφὴ ἐγένετο κανονικωτάτη, καὶ ἡ διάμετρος τοῦ διαγραφέντος κύκλου ἦτο ὡς ἑγγιστα 300 μέτρων. Φθάσαντες ὑπεράνω τοῦ Chalais ἐστράφημεν πρὸς ἀριστερὰ καὶ μετ' ὀλίγον εὐρέθημεν εἰς ὕψος 300 μέτρων ἄνωθεν τοῦ σημείου, ὅθεν εἴχομεν ὑψώθη. Τὴν κατάβασιν ἡμῶν ἐνεργήσαμεν διὰ τῆς γλωσσίδος, προχωροῦντες καὶ ὀπισθοδρομοῦντες ἐπανειλημμένως ὥστε εὐρεθώμεν ἀκριβῶς ἄνωθεν τοῦ μέρους, ἐν ᾧ ἠθέλωμεν νὰ κατέβωμεν. Εἰς ὕψος 80 μέτρων ἐπρήξαμεν σχοινίον, τὸ ὅποιον ἐκρατήθη παρὰ τῶν ἐν τῇ θέσει ἐκείνῃ περιμενόντων ἡμᾶς ἀνδρῶν."

Ἐν τῇ παρακειμένη εἰκόνι δίδομεν ἰδέαν τινὰ τοῦ ἀεροστατοῦ τοῦτου. Ἐμπρο

ἀπὸ τοῦ Βώλου καὶ τῆς Ἰωλκοῦ ἀποπέουσιν οἱ φιλοκαρθεῖς καὶ γενναῖοι νέοι Ἰάσονες τῆς Θεσσαλίας, ἀπώτερον τῆς Κολχίδος καὶ τῶν Συμπληγῶδων πετρῶν, μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν ἀπωτάτων χωρῶν τῆς ἐσωτερικῆς Ἀφρικῆς ἀφιχνούμενοι, καὶ ὡς ἀπόστολοι τοῦ χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ ἀποσπίνσκοντες εἰς τὰς θανατηφόρους ἐρήμους τοῦ Κορδοφάν καὶ μεταξὺ τῶν ὀρῶν τῶν Μαχδῆ!

(Ακολουθεῖ.)

ΠΟΙΗΣΙΣ.

ΤΟ ΜΙΚΡΟ ΠΕΡΙΣΤΕΡΑΚΙ.

(Ἐπὶ τῇ διαύσει χαριεστάτου θυγατρίου.)

ΜΕΛΟΝΑΧΟΝ ἄνα περιστέρι
 Ἄπὸ μακροσμένο τόπο
 Ἄλλο ποθῆτό τοῦ ταίρι.
 Μὲ πολὺ ζητοῦσε κόπο,
 Κ' ἦρε σ' ἀνήρῳ θουῖν
 Σ' ἄλλον τόπον μακρυνῶ.

Χρυσωπὰ τὰ δύο περὰ τοῦ,
 Κουρασμένα νὰ τινάξῃ,
 Γλυκοπέταξε σιμά τοῦ,
 Καὶ μὲ τῶν πουλιῶν τὴν τάξι.
 Πλάγι τούτου σταματῶ
 Καὶ τὸ γλυκοχαίρετῶ.

Ἐξετρούγισαν μὲ χάρι
 Καὶ κούριάζαν καὶ τὰ δύο,
 Μέσα σ' ἀψυλὸ χορτάρι
 Φυλαγμένῳ ἀπὸ τὸ κρόσ.
 Καὶ στῆς νόχτας τῆ θροσσιὰ
 Γλυκεῖα ἔδσαν συντροφιὰ.

Τὴν αὐγῇ, ἀγαπημένα,
 Πέταξαν εἰς τὸν αἰθέρα,
 Ἐξητοῦσαν τὰ καυμένα
 Σ' ἔλθῃ τοῦ Θεοῦ τῆ μέρα
 Μέρος ἕνα γὰ φωλιεῖα,
 Ἀπὸ τᾶλλα μακρῶ.

Ἐβραδυαθῆκαν σ' ἕνα μέρος,
 Στῆ χρυσοῦ τοῦ ἥλιου δύσει,
 Ποῦ ὑπῆρχε ἕνας γέρος
 Πλάτσων σιμά σὺ θροσῖ
 Δροσερῶ, κ' ἔκει φωλιεῖα
 Ἐτίσαν μὲ ἔγρᾶ κλαδιὰ.

Αὐτοῦ ἔρσαν ἐνωμένα
 Στῆ πτωχῇ τους κατοικίᾳ,
 Καὶ χρυσοῦ ποκτῆραν ἕνα,
 Γὰ κοινῇ τους εὐτυχίᾳ,
 Νεοσσὸν ἀγαπῆ
 Καρπὸ πρῶτο λατρευτῶ...

Ἄπο χάρι κ' εὐωδία
 Τὸ μικρὸ περιστεράκι
 Εἰς τὴ θροσῖ ἔκει τὴν κρούα
 Ἐτρεχε νὰ πιῇ νεράκι,
 Καὶ ἴγρυνόσσε στῆ φωλιεῖα
 Στῶν γονεῶν τὴν ἀγαλιὰ.

Μοχθηρὸ ἕνα γεράκι
 Ἀψηλά 'πὸ τὸν αἰθέρα
 Εἶδε τὸ χρυσοῦ πουλάκι
 Πῶπινε μίαν ἡμέρα
 Εἰς τὴν θροσῖ μοναχῶ
 Νερὸ κρούο τὸ πογῶ.

Ἐφθόνως τ' ἀγαπημένον
 Ζευγαριεῖο τὴν εὐτυχίᾳ,
 Καὶ ὄρμα τοῦ λατρεμένου
 Νεοσσῶ, σ' ἄν τρικυμῖα,
 Γὰ ν' ἀρπάξῃ τὴν ζωῇ
 Μὲ ὄργῃ καὶ μὲ βοῇ...

Εἰς τὰ νόγια τοῦ ἐκράτει
 Τὸ μικρὸ νὰ τὸ σπαράξῃ,
 Πλὴν τὸ χῶμ' ἀκόμ' ἐπάταξ,
 Κ' ἐν ᾧ ἐτοίμω νὰ κρᾶξῃ
 Ἦτ' ἀπ' ἄγρια χαρᾶ,
 Μαύρη τούρβε συμφορᾶ...

Μιὰ βοῇ εὐθὺς μεγάλη,
 Στροβίλος, φοικτὸς ἀέρας,
 Τρομερῇ ἀνεμοζάλλῃ,
 Παραζάλλιος τὸ τέρας,
 Καὶ ξεφεύγει τὸ μικρὸ
 Ἀπὸ θάνατο πικρῶ...

Μ' ἀπλωμένα τὰ περὰ τοῦ
 Τὸ γλυκύτατο ζευγαρί
 Καρδιοκτύπ' ἀπ' τὴ χαρὰ τοῦ,
 Τούρανὸ σ' αὐτὴν τὴν χαρῇ!...
 Στῆ φωλιεῖα τοῦ τὸ χρυσοῦ
 Εἶχε πάλι νεοσσῶ!...

Ἐν Βιέννῃ, Κ. Α.

ΕΚΔΡΟΜΗ ΕΙΣ ΤΟ ΟΡΟΣ BROCKEN.

(Μετὰ εἰκόνα, ὄρα σελ. 137 καὶ 141.)

(Συνίχετα καὶ τέλος.)

Τῆ 18 Αὐγούστου περὶ τὴν 8^η πρῶσιν ὥραν ἐπέβημεν τῆς ἀμάξης. Ἡ ἀμαξία ἦτο εὐρύχωρος καὶ ἀναπαυτικῇ, οἱ δὲ ἵπποι νέοι καὶ στιβαροί. Μὴ νομίση τις ὅτι περιουθεῖον ἐν μέσῳ τῶν ὄρεων ἐν Γερμανίᾳ ἀναγκάζεται νὰ ποιῆται χρῆσιν ἀμαξῶν ἐλαφρῶν καὶ ἀγροτικῶν. Πολλοὶ γὰρ καὶ δεῖ. Αἱ ἀμαξίαι, αἱ διασχίζουσαι ἰδίως τὰς ὁδοὺς τοῦ Harz, εἶναι ἀμαξίαι τῶν πόλεων μὲ κομφᾶς ἵπποσκευᾶς καὶ μὲ ἀμαξήλατας φοροῦντας στολῆν. Ἡ ὁδὸς ἦτο κατ' ἀρχὰς ἀνωφερῆς, ἀλλὰ πάντοτε ὀμαλὴ καὶ καλῶς διατετηρημένη· μετὰ δίωρον δὲ πορεύσιν εὐρέθημεν ἐπὶ ὄροπεδίῳ, ἐφ' οὗ ἔκειτο μικρὸν χωρίον, τὸ ὅποσον εἶναι ἐν τῶν ὑψηλότερα κειμένων χωρίων ὄλης τῆς Γερμανίας. Ὁ ἀγρὸς εἶναι ὑψίστατος· τούτου προδίδει καὶ τὸ ῥοδόχρον χρῶμα τῶν παιδιῶν, τὰ ὅποια εἶδομεν παίζοντα ἐν τῇ κεντρικῇ τοῦ χωρίου πλατείᾳ.

Ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης ἡ ὁδὸς κατέρχεται πάλιν πρὸς κοιλάδα, εἰς τὸ θάθος τῆς ὁποίας ἐν μέσῳ ποικίτης φωτιᾶς κείται τὸ χωρίον Rüheländ, ἄσχημον μὲν κατὰ τὰ ἄλλα, γνωστὸν ὅμως διὰ τὸ παρακείμενον ὄρειον σπήλαιον (Bau-mannshöhle), τὸ ὅποσον εἶναι ἄξιον ἐπισκέψεως. Τὸ σπήλαιον τούτου ἀνεκαλύθη ἐν ἔτει 1670 ὑπὸ τοῦ γεωλόγου BAUMANN, ὅστις εἰσελθὼν εἰς αὐτὸ περιεπλανήθη ἄστυς καὶ ἄνευ φωτὸς ἐν αὐτῷ ἐπὶ τρεῖς ὄλας ἡμέρας μέχρι οὗ ὡς ἐκ θαύματος εὐρε τὴν διέξοδον καθ' ἣν στικτὴν καταβελθόμενος ἠτοιμάζετο νὰ παραβῆ εἰς τὴν τύχην του. Τσαυτῆ ὁμοῦ ὑπῆρξεν ἡ καταλαβούσα τὸν ἐπιστήμονα τούτον συγγίνης, ὥστε τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὴν διάσωσιν αὐτοῦ ἀπέθανεν. Παρὰ τὴν εἴσοδον τοῦ σπηλαιοῦ ἴστανται ὄδηγοί, οἵτινες ἀντὶ ὀριζομένης ἀμοιβῆς ὀδηγοῦσιν ἐν αὐτῷ τοὺς ξένους. Τὸ σπήλαιον εἶναι θαυμάσιον, οἱ δὲ ἐν αὐτῷ σχηματίζοντες σταλακτῖται εἰς ἄκρον περίεργοι, σχηματίζοντες κίονας, παρα-

πατάσματα, ἀγαλμάτια, σάβρας, λέοντας κ. τ. τ. Ἐν τῇ μέσῳ αὐτοῦ ὑπάρχει χώρος εὐρύς, ἔνθα οἱ ὄδηγοὶ ἀνάπτουσι θαγγαλικά φωτὰ, δι' ὧν τὰ ἄγρια σκόπη φωτίζονται ὡς διὰ μαγίας. Ἡ ἐντύπωσις εἶναι καταπληκτικῇ. Μία τῶν παρακολουθουσῶν ἡμᾶς Κυριῶν εἶπε καταβλήθεισα ὑπὸ τῆς ἐντυπώσεως εἶπε καὶ στενοχωρηθεῖσα ὑπὸ τοῖς ἐν τῷ σπηλαίῳ πιέσεως τοῦ ἀέρου, παρ' ὀλίγον ἐλιποθύμει καὶ ἠναγκάσθη νὰ ἐξέλθῃ. Τὸ σπήλαιον δὲν εἶναι εἰσὶ τῆς γνωστῆς καθ' ὅλας αὐτοῦ τὰς διαστάσεις, διότι, ὡς εἶπεν ἡμῶν ὁ ὄδηγός, οὐδεὶς τολμᾷ τὰ ἐρευνησῆναι τὰ ἐνδότερα, ἔνθα ἀκούονται κρότοι καταρρακτῶν προδίδοντες ἄψηνον ὕδατος ὕπαρξιν. Μετὰ δίωρον ἐν τῷ σπηλαίῳ διαμονὴν ἐξῆλθον αὐτοὶ κεκμηκότες μὲν ἀλλ' εὐχαριστημένοι ὅτι ἐβλέπομεν πάλιν τὸ φῶς τῆς ἡμέρας. Καὶ κατὰ τὴν εἴσοδον καὶ κατὰ τὴν ἐξοδον ὁ συνοδοῦσάς ἡμᾶς ὄδηγός εἶπε γεγωννίᾳ τῇ φωνῇ σύντομον δῆξι.

Περὶ τὴν 2 μ. μ. ἐβῆσαμεν εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Brocken καὶ ἐγενομάσθημεν εἰς μικρὸν τι χωρίον κατοικοῦμένον τὸ πλεῖστον ὑπὸ διατόμων καὶ ἀνθρωπῶν· εἶτα δὲ ἤρχισαμεν τὴν εἰς τὸ ὄρος ἀνάβασιν. Ἡ ὁδὸς, ἣτις διατηρεῖται πάντοτε ἀμαξίῃ καὶ ἀρκούντως ευρείᾳ ὥστε εὐχερῶς νὰ συναπαντῶνται δύο ἀμαξίαι, περιστερεῖται ὑπὸ πικνοτάτων δασῶν. Βαθυπύθην ὕψος προβαίνοντες πρὸς τὴν κορυφὴν τὰ δένδρα καθίστανται μικρότερα, τὰ φύλλα ἀραιότερα, οἱ κορμοὶ κυρτώτεροι, μέχρις οὗ εἰς μικρὰν ἀπὸ τῆς κορυφῆς ἀπόστασιν πᾶσα φωτιὰ παύει ἐντελῶς καὶ ὄραγοι καὶ πέτρας καλύπτουσι τὸ ἔδαφος. Περίεργον ὄντως εἶναι νὰ παρακολουθῆσιν τις τὴν θαυμασίαν ταύτην τῆς φωτιᾶς ἀπονεκρωσιν. Ἡ ἀνάβασις διαρκεῖται τρεῖς ὄλας ὥρας. Ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους κείται εὐρύχωρον καὶ ἀναπαυτικὸν ξενοδοχεῖον, Brockenhaus λεγόμενον, καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ὑψηλὸς πύργος, ὅθεν ἡ θέα, ὅταν ὁ ὄριζων εἶναι καθαρός, εἶναι πράγματι μαγευτικῇ. Ἐυτυχεῖς ἐλογισθῆμεν ὅτι εἶχομεν εὐδίαν, διότι, ὡς πολλοὶ μᾶς ἐβεβαίωσαν, σπανιότατα τὸ ὄρος τούτου εἶναι ἀπῆλλαγμένον οὐμίχλης. Πρῶτῃ ἡμῶν φροντίδι, ἅμα εὐρομεν τὰ θυμάτιά μας, ἦτο ν' ἀναβῶμεν ἐπὶ τοῦ πύργου, ὅθεν ἐξουσιάζει τις ἀφ' ἐνὸς μὲν τὸ ὄρη καὶ τὰ ὄσα ἐπ' αὐτῷ εἶχομεν διέλθει, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν ἀπέραντον πεδιάδα μὲ τὰς πόλεις, τὰς κώμας καὶ τὰ χωρία. Μᾶς εἶπον ὅτι ἀπὸ τοῦ πύργου τούτου φαίνονται 90 πόλεις καὶ κώμας καὶ ἑκατοντάδες τινὲς χωρίων· ἡμεῖς ὅμως μὲ ὄλην τὴν καλὴν μας θέλησιν δὲν ἠδυνήθημεν νὰ διακρίνωμεν τοσοῦτον ἀριθμὸν. Ἡ ὄλη πεδιάς ἔχει ἑκαταῖν 45 χιλιάδων τετραγ. χιλιομέτρων. Ἡ ὄρα ἦτο θαυμάσι· ὁ ἥλιος ἔδυσεν ὡς πυρρὴν σφαῖρα θυθίζομένη ἐντὸς λεπτοτάτου στρώματος ἐσπερινῶν ἀτμῶν καὶ ἄτμου σφαῖρα εἶχε τὴν λεπτὴν ἐκείνην καὶ θαλασμοῦδῃ εὐωδίαν, ἣτις εἶναι ἴδια τῶν ὑψηλῶν τοποθεσιῶν.

Τὸ ξενοδοχεῖον ἦτο πλήρες ἀνθρώπων περιφερομένων ὄλων ἐν ὑπαίθρῳ. Συνήθως εἶναι οἱ περιηγηταὶ ἐπισκέπτονται τὸ ὄρος τὸ ἑσπέρας, ὅπως παρασῶσι μάρτυρας τῶν δύο λαμπροτέρων στικμῶν τῆς ἡμέρας, τῆς δύσεως καὶ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἥλιου. Τὸ ἑσπέρας μετὰ τὸ δεῖπνον διεσκεδάσαμεν φυλλολογούντες τὰ ὀγκώδη βιβλία, ἐν οἷς ἐγγράφονται οἱ περιηγηταί. Εἰς τὸ περιώριον ἐκείσθης οὐκ ὄραται στήλη παρατηρήσεων, ἣτις εἶναι ἀξία ἐξετάσεως, καθότι ἐν αὐτῇ οἱ ἐγγράφοντες τὸ ὄνομα τῶν σημειῶσαι καὶ τὰς ἐντυπώσεις των, αἵτινες συνήθως περιστερεῖται περὶ τὸν καιρὸν, περὶ τὸν καιρῶν τῆς ἀναβάσεως, περὶ τοὺς συνοδοιπόρους κ. τ. τ. Εἰς τὸν ξένων ἔγραφον· "Ἀνέβην εἰς τὸ Brocken, πλὴν φεῦ! οὐδὲ εἰς ἐνὸς μέτρον ἀπόστασιν

ΤΟ ΝΕΟΝ ΑΕΡΟΣΤΑΤΟΝ

τῶν Κυριῶν RENARD καὶ KREBS.

(Μετὰ εἰκόνας, ὄρα σελ. 141.)

Τὸ πρόβλημα τῆς διευθύνσεως τῶν ἀεροστάτων, θεωρούμενον ἐπὶ πολὺ ἄλυτον, ἐποικήσατο ἀπὸ τινῶν ἐτῶν μεγάλας προόδους παρὰ τοῖς σοφοῖς καὶ τοῖς μηχανικοῖς. Σήμερον τὸ ζήτημα τούτου φαίνεται λυθὲν. Οἱ κύριοι Ρενάρ καὶ Κρέψ, λοχαγοὶ ἐν τῷ γαλλικῷ στρατῷ, ἔγρουσι τὴν τιμὴν, ὅτι πρῶτος ἐπραγματοποίησαν τὴν ἐπιτυχῆ ἀπόπειραν ἀεροπορίας τακτικῆς. Ἄλλ' οἰαδῆσθε καὶ ἂν ἦναι ἡ ἐπιτυχία αὐτῶν, δὲν πρέπει νὰ λησμονήσωμεν τοὺς ἀνδρᾶς ἐκείνους, οἵτινες προηγήθησαν αὐτῶν ἐν τῷ δυσκόλῳ ζήτηματι καὶ ὑπέδειξαν αὐτοῖς τὸν τρόπον τινὰ τῆς ὁδοῦ, ἣν ὤφειλον νὰ βαδίσωσιν. Τῇ 1852 ἐγένετο ἡ πρώτη ἀπόπειρα ὑπὸ τοῦ ἐξόχου μηχανικοῦ Ἑρρίκου GIFFARD, ὅστις κατασκευάσας ἀερόστατον ἐπιμήκους μετὰ ἔλικας καὶ πηδάλιον. Τὸ ἀερόστατον τούτου εἶχε μήκος 44 μέτρων, ἡ μεγαλύτερα δὲ αὐτοῦ διάμετρος ἦτο 12 μέτρων· ἦτο περιτετολιγμένον καθ' ὅλον αὐτοῦ τὸ μήκος, ἐξαιρέσει τῶν δύο ἄκρων, διὰ δικτύου, ὅπερ ἦν ὅσο τὸ κάτω μέρος καὶ κατέληγεν εἰς ἐυκλινῆν ἀλγυμῆν· ἐν αὐτῇ ἐστηρίζετο τὸ πηδάλιον. Ἡ ἔλιξ αὐτοῦ, σχηματιζομένη ὑπὸ δύο μεγάλων περυσῶν, εἶχε διάμετρον 3,40 μ. καὶ ἔκαμαν 110 στροφὰς ἀνά λεπτόν τῆς ὥρας. Ἡ μηχανὴ καὶ ὁ λέβηθ, κενοί, ἐξῆρτιζον 150 χιλιογράμματα, μετὰ δὲ τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ ἀναγκασίου πρὸς ἀπόπλου ἀνθρακος 210 γιλ.τ. Τὰ παραρτήματα τῆς μηχανῆς, τὸ ὕψος καὶ οἱ ἀνθρακοί, ἐξῆρτιζον 420 γιλ.τ. Ὁ GIFFARD δὲν εἶχεν ἰδίαν κινουμένην, δι' ἣ καὶ ἠναγκάσθη νὰ κἀμῃ τὴν ἀπόπειράν του ἐν ὀριζομένη ἡμέρᾳ καὶ ὁμοσίᾳ ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Ἰπποδρόμου ἐν Παρισίῳ. Ἡ δοκιμὴ ἐγένετο τῇ 24 Σεπτεμβρίου 1852, ὁ ἀνεμος ἔπνευσε σφοδρότατος· μ' ὄλον τούτου ὁ GIFFARD ὑψώθη εἰς τὸν ἀέρα καὶ μετὰ πολλῆς ἀκρίβειας διηγήθη τὸ ἀερόπυρον σκάφος του· εἰς ὕψος 1500 μέτρων ἀπὸ τῆς γῆς τὰ ρεύματα τοῦ ἀέρος ἦσαν μετριώτερα, καὶ ὡς ἐκ τούτου ὁ GIFFARD κατόρθωσε νὰ πλεύσῃ καὶ ἐναντίον τοῦ ἀνέμου. Διόσθημος τῆς ἐποχῆς ἐκείνης συγγραφεὺς ἀνάμασιν αὐτὸν "Φούλκωνα τῆς ἀεροπορίας".

Ἐτέραν ἀπόπειραν ἐπεχείρησεν ἐν ἔτει 1872 ὁ Dupuy de Lôme, οὗ τὸ ἀερόστατον εἶχε 36 μὲν μέτρων μήκος καὶ 15 μέτρων διάμετρον· Ἡ ἔλιξ εἶχε διάμετρον 6 μέτρων· ἡ δυνάμις τῆς δὲν ἦτο ἀρκετῇ, καὶ ὅμως κατόρθωσεν ὁ ἀερονάυτης νὰ πλεύσῃ ἐπὶ τινα καιρὸν ἐναντίον τοῦ ἀνέμου καὶ νὰ διανύσῃ ὀκτὼ χιλιομέτρα τὴν ὄραν κατὰ μέσον ὄρον. Μετὰ τὴν ἀπόπειραν ταύτην ὁ Dupuy ἐδημοσίευσεν σπουδαί- τῶν ὑπόμνημα περὶ τῆς κατασκευῆς τῶν ἀεροστάτων καὶ ἐν γένει περὶ ἀεροπορίας.

Ἄλλ' ὅτι μέχρι τοῦδε ἔλειπον, ἦτο μηχανισμὸς ἐλαφρὸς, μὴ ἀπαύτων τὴν ἐνέργειαν τοῦ πυρός καὶ μὴ ἀπολῶν ἐκ τοῦ θάρους του κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς χρήσεως. Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1881 ὁ κ. Γαστὸν TISSANDIER πρῶτος ἐδημοσίευσεν τὰ ἀποτελέσματα τῶν μελετῶν του καὶ δοκιμῶν του ἐπὶ τῆς "χρήσεως τοῦ ηλεκτρισμοῦ εἰς τὴν ἀεροπορίαν". Ἐν τῇ ὑπομνήματι αὐτοῦ, ὑποβλήθη τῇ Ἄ. Αὐγούστου 1881 εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν ἐπιστημῶν, ἀναφέρει τὰ ἐξῆς· "Αἱ τελευταῖαι τεχνικοὶ ἐπιχειρήσεις αἱ γενόμεναι εἰς τὰς δυναμοηλεκτρικὰς μηχανὰς μ' ἐνέβαλον τὴν ἰδέαν νὰ χρησιμοποίησω αὐτὰς εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν ἀεροστάτων. Τὸ τοιοῦτον

ἐλατήριον, συνδεδεμένον πρὸς ἔλικας, παρέχει πολλὴν τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν ἐνέργειαν· ἐνεργεῖ ἄνευ ἐστίας πυρός καὶ ἀποσοβεῖ τὸν κίνδυνον τοῦ πυρός ὑπὸ τῷ ὑδρογόρῳ· ἐκτὸς δὲ τούτου ἔχει θάρους ὀμοιόμορφον καὶ δὲν ἀποβάλλει τὰ καυόμενα μέρη, τὰ ὅποια καθιστῶσι τὸ ἀερόστατον ἐλαφρότερον καὶ τὸ παραδίδουσιν εἰς τὴν διάρκειαν τοῦ ἀνέμου. Ὁ χειρισμὸς τέλος τῆς μηχανῆς ταύτης εἶναι εὐκολώτατος. Κατασκευάσας ἐπομένως μικρὸν ἀερόστατον καταλήγον εἰς δύο ἄκρα, μήκους μὲν 3,50 μ. διαμέτρου δὲ 1,30. Ἐχε τὸ ἀερόστατον μικρὰν δυναμοηλεκτρικὴν μηχανὴν συστήματος Siemens, θάρους 220 γραμμαρίων, ἣς ὁ ἄξων συνδέεται πρὸς ἔλικας διπτερον ἐλαφροτάτην, διαμέτρου 40 ἑκατοστῶν. Ἡ ἔλιξ κἀμει 6 1/2 στροφὰς ἀνά δευτερόλεπτον καὶ ὅσοι τὸ ἀερόστατον, ἐν νηνεμίᾳ, ἐν μέτρον κατὰ δευτερόλεπτον, καὶ τούτο ἐπὶ 40 λεπτά τῆς ὥρας. Μὲ δύο δευτερόλεπτα στοιχεῖα δύναμις νὰ προσαρμώσω τὴν μηχανὴν εἰς ἔλικας 60 ἑκατοστῶν, διαμέτρου καὶ νὰ δώσω εἰς τὸ ἀερόστατον ταχύτητα 2 μέτρων κατὰ δευτερόλεπτον· μὲ τρία δὲ στοιχεῖα ἡ ταχύτης ἔσται τριπλῶν μέτρων. Τὰς ἀποπειράς ταύτας ἐξέτελεσα ἐπανειλημμένως."

Τὸ σχέδιον τούτου ἦτο ἐκτεθειμένον ἐν τῇ ἡλεκτρικῇ Ἐκθέσει τῶν Παρισίων τοῦ ἔτους 1881. Ἄνωθεν τὰς προκαταρκτικὰς ταύτας ἀποπειράς ὁ TISSANDIER κατασκευάσας ἐλαφρὰν δυναμοηλεκτρικὴν μηχανὴν, δι' ἣς ἀπέκτησε ρεύμα ἰσχυρὸν, καὶ βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ του ἠδυνήθη, κατὰ τὴν παρελθόντα Ὀκτώβριον, νὰ κἀμῃ ἐν τῷ ἀερόστατῷ του ἐν Auteuil τὴν πρώτην ἀπόπειραν ἀεροπορίας διὰ τοῦ ηλεκτρισμοῦ. Τὸ ἡλεκτρικὸν ἀερόστατον τῶν ἀδελφῶν TISSANDIER ἔχει μήκος μὲν 28 μέτρων, διάμετρον δὲ ἐν τῇ μέσῳ 9,20. Ἐχε ἔλικας διπτερον κινουμένην ὑπὸ μηχανῆς 1 1/2 ἵππου δυνάμεως. Ἡ ἔλιξ ἐκτελεῖ 180 στροφὰς τὸ λεπτόν καὶ δίδει εἰς τὸ ἀερόστατον ταχύτητα 3 μέτρων κατὰ δευτερόλεπτον. Τῇ 8 Ὀκτωβρίου 1883 τὸ ἀερόστατον τούτου ὑψώθη εἰς τὸν ἀέρα καὶ θεθαίως θά ἐκινεῖτο πρὸς ὄλας τὰς διευθύνσεις ἐλευθέρως ἄνευ ἀτελείας τινὸς περὶ τὸ πηδάλιον· ἀλλὰ σημειώτερον ὅτι οἱ ἀδελφοὶ TISSANDIER τὰ πάντα ἔκαμαν ἀφ' ἑαυτῶν καὶ ἰδίᾳ αὐτῶν ὀπαθήν.

Ἐρχόμεθα ἦδη εἰς τὸ σπουδαιότατον ἀερόστατον τῶν κυριῶν Ρενάρ καὶ Κρέψ, οἵτινες, βοηθούμενοι ὑπὸ τοῦ δημοσίου, ἠδυνήθησαν νὰ ἐκτελέσωσι τὰς δοκιμὰς αὐτῶν μετὰ ἀνέσεως καὶ ἀκρίβειας ἐντελούς. Περὶ τοῦ ζητήματος τούτου οἱ δύο λόγιοι ἀξιωματικοὶ ὑπέβαλον εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν ἐπιστημῶν τὸ ἐξῆς ὑπόμνημα· "Τῇ 9 Αὐγούστου 1884 περὶ τὰς 4 μ. μ. ἀερόστατον ἐπιμήκους, ἔχον ἔλικας καὶ πηδάλιον, ὑψώθη ἐλευθέρως εἰς τὸν ἀέρα. Τοῦ ἀεροστάτου ἐπέβησαν ὁ λοχαγὸς τοῦ μηχανικοῦ Ρενάρ καὶ ὁ λοχαγὸς τοῦ πεζικοῦ Κρέψ, συνεργάτης του ἀπὸ ἐξ ἦδη ἐτῶν. Διανύσαν ἐν 23 λεπτοῖς τῆς ὥρας διάστημα 7 1/2 χιλιομέτρων τὸ ἀερόστατον ἐπανήλθε πάλιν ὅθεν ἀνοήθη, ἐκτελέσαν ἐν τῷ αἰθέρι ἀναφόρους στροφὰς καὶ ἐληγμὸς ὁμοίως πρὸς τὰς κινήσεις ἐλικοκινήτου πλοίου. Ἡ λύσις τοῦ προβλήματος τούτου ὑπῆρξε μέχρι τοῦδε εἰς ὄλας τὰς προγενεστέρως ἀποπειράς ἀτελεστάτη, καθότι οὐδέποτε τὸ ἀερόστατον ἠδυνήθη νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ μέρος, ὅθεν ἀνεχώρησεν. Αἱ κυριώτεραι διαστάσεις τοῦ ἀεροστάτου εἶναι αἱ ἐξῆς· μήκος 50,42 μ. διάμετρος 8,40· ἐμβαδὸν 1864 μ. Ἡ μηχανὴ κατασκευασθῆ εἰς τρόπον, ὅστε νὰ παρέχῃ δύναμιν 12 ἵππων· μεταδίδει δὲ τὴν ὄνησιν εἰς τὴν ἔλικαν διὰ μέσου μεγάλου τροχῶ. Τὸ ὄλον θάρους τοῦ ἀεροστάτου εἶναι·

Ἀερόστατον	369 χιλιογρ.
Περιβάλλουμα καὶ δίκτυον	127
Ἡ κἀτωθεν λέμβος	452
Πηδάλιον	46
Ἐλιξ	41
Μηχανὴ	98
Τροχὸς	47
Ἄξων	30,500
Διάφορα μηχανήματα	435,500
Ἀερονάυται	140
Ἐργα	214

τὸ ὄλον 2000 χιλιογρ.

Εἰς τὰς 4 μ. μ., σχεδὸν ἄρας ἐπικρατούσης νηνεμίας τὸ ἀερόστατον ὑψώθη θεαθῶς· ἡ μηχανὴ ἐπέβη εἰς κίνησιν καὶ τὸ ἀερόστατον ἐκινεῖτο θαυμηρῶν ταχύτητων ὑπεῖκον πιστῶς καὶ εἰς τὴν ἐλαχίστην τοῦ πηδάλιον τοῦ κινήσιν καὶ διεύθυνσιν. Καὶ πρῶτον μὲν ἐτηρήσαμεν διεύθυνσιν πρὸς βορρᾶν ὑπεράνω δὲ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγοῦσης ἀπὸ Choisy εἰς Βερσαλλίας ἠλλόθεν τὴν διεύθυνσιν. Ἄνωθεν τοῦ χωρίου Villacoublay, ἐντελῶς ἠεχαριστημένοι ἀπὸ τὴν πορείαν τοῦ ἀεροστάτου, ἀπεφασίσαμεν νὰ στραφῶμεν πρὸς τὰ ὄρη· ἡ στροφὴ ἐγένετο κανονικώτατη, καὶ ἡ διάμετρος τοῦ διαγραφέντος κύκλου ἦτο ὡς ἔγγιστα 300 μέτρων. Φθάσαντες ὑπεράνω τοῦ Chalais ἐστράφημεν πρὸς ἀριστερὰ καὶ μετ' ὀλίγον εὐρέθημεν εἰς ὕψος 800 μέτρων ἄνωθεν τοῦ σημείου, ὅθεν εἶχομεν ὑψώθη. Τὴν κατάβασιν ἡμῶν ἐνεργήσαμεν διὰ τῆς γλωσσίδος, προχωροῦντες καὶ ὑπισθοδρομούντες ἐπανειλημμένως ὅπως εὐρεθῶμεν ἀκριβῶς ἄνωθεν τοῦ μέρους, ἐν ᾧ ἠθέλομεν νὰ κατέλωμεν. Εἰς ὕψος 80 μέτρων ἐπρόβημεν χροινίον, τὸ ὅποσον ἐκρατῆθη παρὰ τῶν ἐν τῇ θέσει ἐκείνῃ περιμενόντων ἡμᾶς ἀνδρῶν."

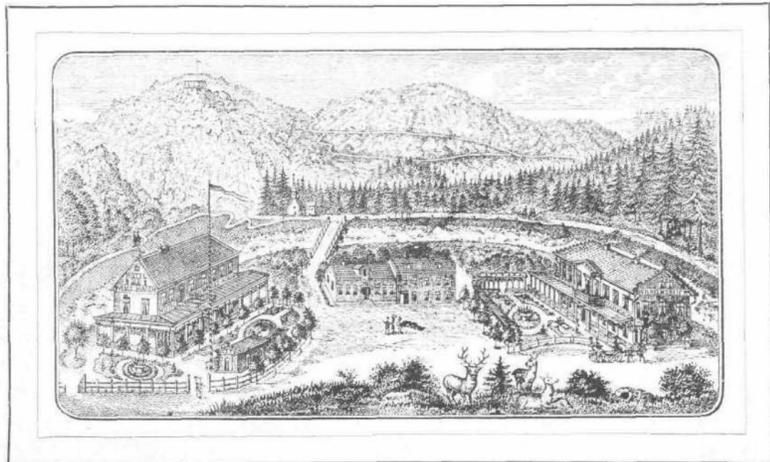
Ἐν τῇ παρακειμένη εἰκόνι δίδομεν ἰδέαν αὐτοῦ τοῦ ἀεροστά

ρίας τινάς περί τῆς ἐπαύλειος τοῦ Varzin, ἥτις κατέστη ἤδη ἱστορική, διότι ἐξ αὐτῆς ἐξέπεμψθησαν καὶ ἐκπέμπονται ἀποφάσεις καὶ διαταγαί, μεγάλην ἐπὶ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς τοῦ κόσμου τὴν ἐπιρροὴν ἔχουσαι.

Ἡ ἔπαυσις ἐν Varzin δὲν ἔχει μεγαλοπρέπειαν μεγάρου ἡγεμονικῆ· εἶναι μάλιστα οἰκοδόμημα μέτριον, διώροφον μόνον. Ἡ οἰκία δὲν φαίνεται εἰμὴ ὅταν ἀρκούντως προχωρήσῃ τις ἐντὸς τοῦ ἐκτεταμένου κήπου, ἐμπροσθεν αὐτῆς ἀπλοῦται ἀνθῶν καλῶς διατετηρημένοι, ὅπισθεν δὲ αὐτῆς ἐκτείνεται σύσκιον δάσος, ἐν ᾧ συνήθως ὁ Βίσμαρκ περιπατεῖ. Τὸ γραφεῖον τοῦ ἐξόχου πολιτικῆς ἀνδρός συνέχεται πρὸς τὸν κοιτῶνά του, ὅστις ἔχει μίαν μόνην ἐξόδον, τὴν πρὸς τὸ γραφεῖον. Γνωρίζων ὁ Βίσμαρκ ὅτι ἔχει πολλοὺς ἐχθροὺς διέταξε τὸν ἀρχιτέκτονα τοῦ νὰ κατασκευάσῃ τὸ ἔδαφος τοῦ κοιτῶνος ὑψηλότερον τοῦ ἐδάφους τοῦ γραφείου. Τοῦτο δὲ ἐγένετο διὰ τινῶν θαυμάσιων. Τοῦ εἰσερχομένου λοιπὸν εἰς τὸ γραφεῖον δὲν φαίνεται ἀπὸ τοῦ κοιτῶνος ἡ κεφαλὴ μόνον, ὡστε ὁ Βίσμαρκ ἐν πάσῃ περιπτώσει, πρὶν ἢ καταληφθῆναι ἐξ ἀπροόπτου, δύναται νὰ ἐγερθῆ τῆς κλίνης καὶ νὰ τεθῆ εἰς θέσιν ἀμυντικῆν.

Ἐν τῇ ἰσορείῳ πατώματι κεῖται ἡ αἴθουσα τῆς ὑποδοχῆς καὶ τὸ ἐστιατόριον· τὰ ἐπιπλα ἐν τοῖς δύο τούτοις δωματίοις εἰναι πλούσια μὲν ἀλλὰ ἀπλά, αἱ ἐκ τῶν τοίχων κρεμάμεναι εἰκόνες μικρᾶς ἀξίας. Ἡ μόνη λόγου ἀξία εἰκὼν εἶναι ἡ τοῦ αὐτοκράτορος γραφεῖσα ὑπὸ τοῦ MENZEL.

Ἐν τῇ οἰκίᾳ δὲν ὑπάρχουσι δωμάτια διὰ τοὺς ξένους· οἱ ἐπισκεπτόμενοι τὸν Βίσμαρκ κατοικοῦσι συνήθως ἐν μεγαλοπρεπεῖ ξενωννι, κειμένῳ εἰς ἡμερησίας

ΤΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ "Ἡ ΛΕΥΚΗ ΕΛΑΦΟΣ" ΕΝ ΤΡΕΖΕΒΟΥΡΓΩ.

ΑΝΑΤΟΛΗ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ ΕΠΙ ΤΟΥ ΟΡΟΥΣ BROCKEN.

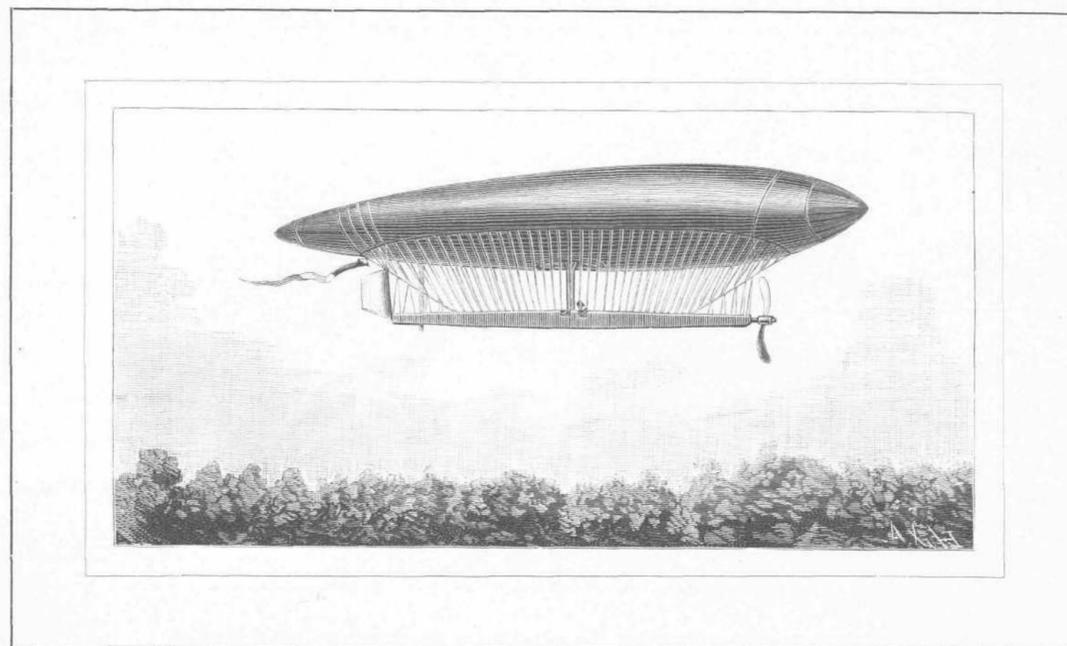
ῶρας ἀπόσταται ἀπὸ τῆς ἐπαύλειος. Ἐννοεῖται ὅτι πάντες οἱ ἐρχόμενοι ἢ προσκαλούμενοι ἐνταῦθα ἐπίσημοι ξένοι ἐνρίζονται ἀαπάνη τοῦ πρίγκηπος, ὅστις εἶναι λίαν περιποιητικὸς.

Τὸ κτήμα τοῦ Varzin, ἀποτελοῦν μέρος τῆς προικῆς τῆς συζύγου τοῦ Βίσμαρκ, ἦτο τὸ πρῶτον κτήμα μικρὸν βαθμηδὸν δὲ μόνον ἔλαβε τὰς διαστάσεις ἃς ἔχει σήμερον, ἐπεκταθὲν διὰ ἀγορῶν καὶ διὰ δωρεῶν τοῦ αὐτοκράτορος. Ἐν τῷ κτήματι τούτῳ ὁ Βίσμαρκ συνεκέντρωσε διαφόρους βιομηχανίας, ὧν ἡ σημαντικώτερα εἶναι τὸ χαρτοποιεῖον, ἐξ οὗ ἀποκλειστικῶς λαμβάνεται ὁ

χάρτης τῶν γραμματοσήμων ἅλης τῆς Γερμανίας, ὁ χάρτης τῶν τηλεγραφεῖων καὶ ὁ χάρτης, ἐφ' οὗ ἐκτυπῶνται τὰ δύο ἐπίσημα φύλλα τῆς γερμανικῆς αὐτοκρατορίας, ὁ Ἀγγελοφόρος τοῦ κράτους καὶ ἡ Βόρειος γερμανικὴ ἐφημερίς. Ἐννοεῖται ὅτι τὸ χαρτοποιεῖον τοῦτο ἀποφέρει τῷ πρίγκηπι μεγάλη κέρδη. Τὸ κτήμα τοῦ Varzin εἶναι καλῶς προπεφυλαγμένον καὶ διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπίβλεψιν τοῦ κυρίου του, ὅστις οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ἐν αὐτῷ παρεκτροπὴν συγχωρεῖ. Πρὸ μικροῦ συλλεβῶν ἐπ' αὐτοφύρῳ πτωχῆν γυναῖκα συλλέγουσαν ἐν τῷ δάσει αὐτοῦ ἐγρά κλαδί, τὴν ὠδήγησεν ἰδίαις χερσίν εἰς τὸν εἰρηνοδίκην καὶ ἐπέμνε νὰ καταδικασθῆ.

Ὅτι ὁ Βίσμαρκ οὐδέποτε διεκρίνετο ἐπὶ γενναιοδωρίᾳ ἀποδεικνύει καὶ τὸ γεγονός, ὅτι ὅτε διετέλει δικαστὴς ἐν Köslin καὶ ἐπεσπέπτετο τὸ ἐσπερας τὰ ἐκεῖ ὑποπλοῖα, οὐδέποτε ἐφοράθη δίδων εἰς τοὺς ὑπηρετας φιλοδώρημα.

Ἐν ἐνὶ λόγῳ ἡ ἔπαυσις τοῦ Varzin οὔτε ὄραία εἶναι οὔτε ὑγιεινὴ, ἀλλ' ὁ Βίσμαρκ προτιμᾷ αὐτὴν καὶ τῆς λαμπρᾶς αὐτοῦ ἐν Friedrichs-

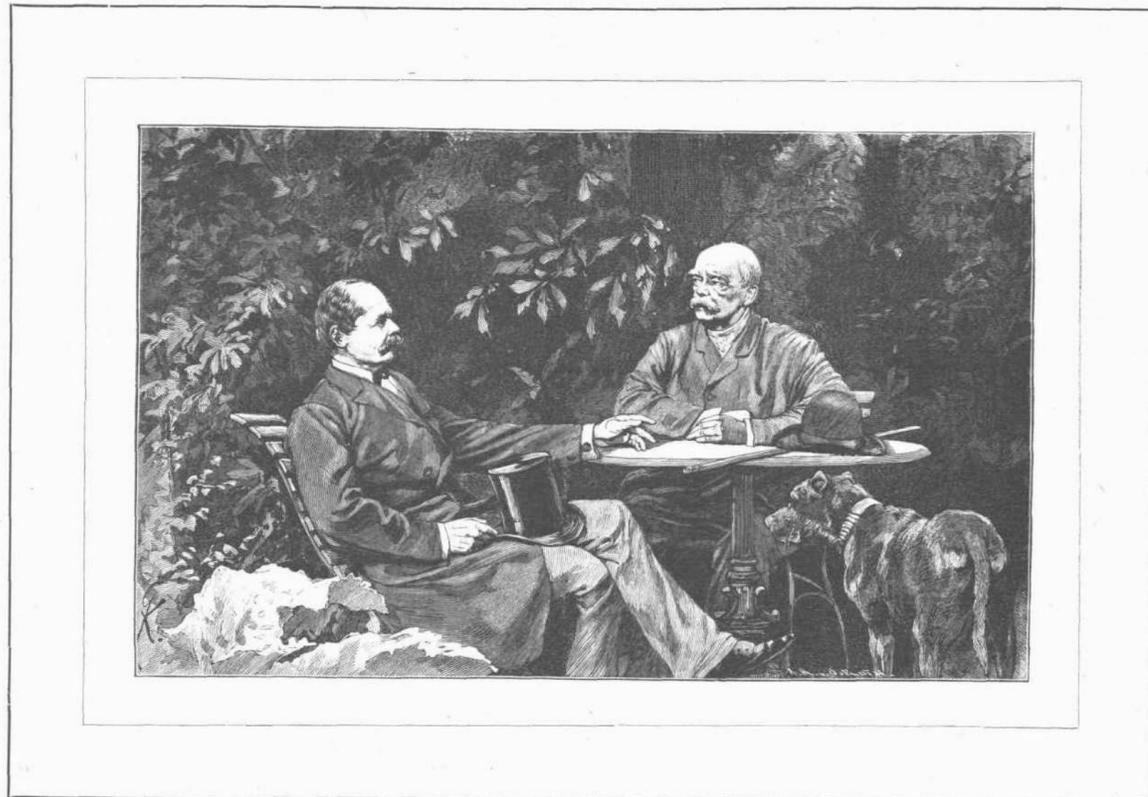
ΤΟ ΝΕΟΝ ΑΕΡΟΣΤΑΤΟΝ.

ruhe ἐπαύλειος καὶ τῆς ἐν Βερολίῳ διαμονῆς, διότι ἔχει ἰδιαίτην φιλοτιμίαν νὰ καλῆται "ὁ Ἐρμηίτης τοῦ Varzin" καὶ τὸ ὄνομα τοῦτο ἐπιθυμεῖ νὰ τῷ δώσῃ ποτὲ καὶ ἡ ἱστορία.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΑ.

Δάντου Καθαρητήριον, μετάφρασις Κωνσταντίνου Μουσοῦρου. Ἀσμένως ἀγγέλομεν σήμερον τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις ὅτι πρὸ μικροῦ ἐξεδόθη ἐν Λονδίῳ ἐν τόμῳ λίαν

φιλοκάως διηρηπρωσμένη ἡ Ἑλληνικὴ μετάφρασις καὶ τοῦ Καθαρητήριου (Purgatorio) τοῦ Δάντου, φιλοπονηθεῖσα ὑπὸ τοῦ σεβαστοῦ καὶ λαγίου κυρίου Κωνσταντίνου Μουσοῦρου, πρεσβυτοῦ τῆς Ἰ. Πύλης ἐν Ἀγγλίᾳ. Πρὸ δύο περίπου ἐτῶν ὁ κ. Μουσοῦρος ἐδημοσίευσεν

Ἡ ΕΝ VARZIN ΣΥΝΝΕΤΕΥΣΙΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΣ 50 ΦΟΙΝ. ΤΩΝ ΣΤΙΧΩΝ. — ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ELSTER-STRASSE 19. LEIPZIG.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΩΝ ΑΤΜΟΠΛΟΙΩΝ ΤΟΥ ΕΝ ΤΕΡΓΕΣΤΗ ΑΥΣΤΡΟ-ΟΥΓΓΡΙΚΟΥ ΛΟΪΔ.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Τεργέστης·

ΓΡΑΜΜΗ ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΙΝΔΙΩΝ ΚΑΙ ΚΙΝΑΣ (διὰ τῆς διώρουγος Σουέζ), εἰς Χόγκ-Κόγκ, διὰ Βρεντησίου, Πόρτο-Σαῖδ, Ἄδεν, Βομβάης, Κολόμβου, Πέναγγ καὶ Σιγγαπώρης τῆ α'. ἐκάστου μηνὸς εἰς τὰς 4 μ. μ.

Εἰς Καλκούτταν διὰ Πόρτο-Σαῖδ, Σουέζ, Ἄδεν καὶ Κολόμβου τῆ 15 Ἰανουαρίου, 15 Φεβρουαρίου, 15 Μαρτίου, 15 Ἀγούστου, 15 Σεπτεμβρίου, 15 Ὀκτωβρίου, 15 Νοεμβρίου καὶ 15 Δεκεμβρίου εἰς τὰς 4 μ. μ.

Ἐπὶ τῆς γραμμῆς Τεργέστη-Βομβάης τὰ ἀτμόπλοια θέλουσι διανύει 10 μίλια τὴν ὥραν, μεταξύ δὲ Βομβάης καὶ Χόγκ-Κόγκ 9 μίλια.

ΓΡΑΜΜΗ ΑΙΓΥΠΤΟΥ. Ἐκάστην Παρασκευὴν εἰς Ἀλεξάνδρειαν διὰ Κερκύρας (συγκοινωνία πρὸς τὸ Πόρτο-Σαῖδ καὶ τὴν Συρίαν).

ΓΡΑΜΜΗ ΑΝΑΤΟΛΗΣ. Ἐκάστην Τρίτην εἰς τὰς 4 μ. μ. εἰς Ἑλλάδα μέχρι Σμύρνης, ἐναλλάξ διὰ Φιουμίου, Βρεντησίου, Πειραιῶς, καὶ διὰ Ἀγκῶνος κτλ.

Τὴν Τετάρτην (ἐκάστην δευτέραν Τετάρτην ἀπὸ 10 Ἰανουαρίου) τῆ 6 μ. μ. εἰς Φιούμιον, Κέρκυραν, Πάτρας, Κατάκωλον, Καλάμας, Πειραιᾶ, Θεσσαλονίκην, Θεσσαλίαν μέχρι Κωνσταντινουπόλεως.

Τὸ Σάββατον τῆ 2 μ. μ. εἰς Κωνσταντινούπολιν μετ' προσέγγισιν εἰς Κέρκυραν καὶ Πειραιᾶ· εἶτα δὲ ἐκ Πειραιῶς εἰς Σύρον, Κρήτην, Σμύρνην, Συρίαν, Θεσσαλίαν, καὶ διὰ Κωνσταντινουπόλεως εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Εὐξείνου Πόντου (τῆς μαύρης θαλάσσης) καὶ τοῦ Δουνάβου.

Εἰς ΤΥΝΙΔΑ κατὰ δεκαπενθήμεριαν, τὴν Πέμπτην ἀπὸ τῆς 4 Ἰανουαρίου εἰς τὰς 4 μ. μ. διὰ Ἀγκῶνος, Βάρης, Βρεντησίου, Μεσσήνης, Κατάνης, Συρακουσῶν καὶ Μελίτης (Συγκοινωνία ἐν Ἀγκῶνι διὰ Φιούμιον καὶ ἐκ Φιουμίου).

Εἰς **ΔΑΛΜΑΤΙΑΝ** τὴν Τρίτην, Πέμπτην καὶ Σάββατον ἐκάστης ἑβδομάδος.

Πλειοτέρας πληροφορίας δίδει ἡ ἐν Τεργέστη Διεύθυνσις καὶ τὸ Γενικὸν Πρακτωρεῖον τοῦ ἀυτρο-ουγγρικοῦ Λόυδ ἐν Βιέννῃ (Schwarzenberg-Platz ἀρ. 6).

[209

ΑΓΓΕΛΙΑ.

Ἐξαντληθείσης πρὸ πολλοῦ μέχρι τοῦ τελευταίου ἀντιτύπου τῆς πρώτης ἐκδόσεως τῶν ἡμετέρων ποιημάτων, ἀναλαμβάνομεν μετὰ θάρρους δευτέραν, πεποιθότες ὅτι καὶ ταύτην θέλει ἀποδεχθῆ τὸ φιλόμουσον Ἑλληνικὸν κοινὸν μετὰ τῆς αὐτῆς ἀγαθῆς προθυμίας.

Ἐν τῇ δευτέρᾳ ταύτῃ ἐκδόσει προσετέθησαν πολλαὶ σημειώσεις, ἃς ἐκρίναμεν ἀπαραιτήτους διὰ τινὰ τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν ποιημάτων, ἅτινα γραφέντα κατὰ διαφόρους θυελλώδεις τῆς πατρίδος περιστάσεις ἔχρηζον τοιούτων ἤδη, ὅτε ἐξέλιπον ἐκ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς τὰ πλείονα τῶν κυριωτέρων προσώπων καὶ μετεβλήθησαν οὐσιωδῶς τὰ πράγματα.

Ἐν τῇ ἐκδόσει ταύτῃ συμπεριλαμβάνονται καὶ πολλὰ νεώτερα ἡμῶν ποιήματα ἀνέκδοτα ἢ δημοσιευθέντα διὰ τῶν κυριωτέρων περιοδικῶν καὶ ἰδίως διὰ τοῦ Ἑσπερου, ὅστις τοσοῦτον φιλοκάλως ἐκδίδεται ἐν Λειψίᾳ.

Ἐκφρασθέντων περὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν ἐν τε ποιητικαῖς ἐκθέσεσι καὶ ἐφημερίσι τῶν λογιωτέρων καὶ ἀρμοδιωτέρων πρὸς κρίσιν τοιούτων ἔργων ἀνδρῶν κρίνομεν περιττὸν καὶ αὐτῶν τοὺς ἐξαιρετικούς ἐπαίνους ὃ ἀναδημοσιεύσωμεν καὶ ἡμεῖς κατόπιν τοιούτων κρίσεων νὰ προσθέσωμεν τι. Ἄλλως εὐγλωττότερον πάντων συνηγορεῖ περὶ τῆς ἀξίας τῶν ἢ ἀνάρπαστος οὕτως εἰπεῖν γενομένη καὶ ἐν βραχυτάτῳ διαστήματι χρόνου ἐξαντληθεῖσα πρώτη ἐκδοσις, ἐξ ἧς μόλις καὶ μετὰ μεγάλης δυσκολίας ἐν μόνον ἀντίτυπον διετηρήσαμεν.

Ἀποτελέσουσιν ἤδη μετὰ τῶν σημειώσεων δύο ὀγκώδεις τόμους ἐκ 500 σελίδων ἕκαστος, ἡ δὲ τιμὴ αὐτῶν ὠρίσθη εἰς 10 μόνον φράγκα, ἧτοι 5 φράγκα δι' ἕκαστον τόμον.

Ἐκτυπωθήσονται δ' ἐνταῦθα, ἐν τῷ τυπογραφείῳ τοῦ ὁμογενοῦς Κυρ. Περ. Μ. Πεστρεματζόγλου, τοῦ ὁποίου τὸ τυπογραφεῖον, κατὰ καθῆκον ὁμολογοῦμεν, τιμᾷ ἐν Ρουμανίᾳ καὶ ἐν Ἀνατολῇ ἐν γένει, τὴν Ἑλληνικὴν φιλοκαλίαν.

Προτιθέμενοι νὰ δημοσιεύσωμεν τὰ ὀνόματα τῶν φιλομούσων συνδρομητῶν, παρακαλοῦμεν αὐτοὺς νὰ ὑπογράψωσιν εὐαναγνώστως.

Ἐν Βραίλᾳ 1884.

Π. ΜΑΤΑΡΑΓΚΑΣ.

Χαίρομεν ἀπὸ καρδίας ὅτι δημοσιεύονται ἐν δευτέρᾳ ἐκδόσει τὰ ποιήματα τοῦ λογίου ἡμῶν φίλου, κ. Π. Ματαράγκα, Προξένου τῆς Ἑλλάδος ἐν Βραίλᾳ· περιττὴν δὲ κρίνομεν πᾶσαν ἰδιαιτέραν σύστασιν αὐτῶν, καὶ διότι ὁ κ. Ματαράγκας εἶναι ἀρκούντως γνωστὸς εἰς τὸ Πανελλήνιον ἐκ τῶν διαφόρων συγγραφῶν του καὶ διότι τὰ ἔργα του ὁμιλοῦσιν ἀφ' ἑαυτῶν, γεγραμμένα ὄντα μετὰ πολλοῦ τοῦ αἰσθήματος καὶ μεγάλης ποιητικῆς φαντασίας.

Σ. τ. Δ.

Ο ΣΩΚΡΑΤΗΣ

ΚΑΙ

ΤΑ ΚΑΘ' ΗΜΑΣ.

Θεολογία τοῦ Σωκράτους. Τὸ περὶ προνοίας δόγμα.

Πραγματεία γαλλιστὶ συγγραφεῖσα ὑπὸ

Γουσταίου Δ' Εἰχθαλ.

Ἐξελληνισθεῖσα δὲ μετὰ προσθήκης ἐν παραρτήματι τῶν Ἀπομνημονευμάτων τοῦ Ξενοφάντος

ὑπὸ

ΙΩΑΝΝΟΥ Ν. ΒΑΛΕΤΤΑ.

Τιμὴ Μάρκ. 6.

ΕΝ ΛΕΙΨΙΑΙ 1884.

W. DRUGULIN.

Selbstthätige Zimmerfontaine
mit Blumentisch und Aquarium
Neu! Originell!

Vorzüglichste Leistung Eleganteste Ausführung.

Die Triebwerke geben sich auch zu schon vorhandenen Aquarien wie zu Springbrunnen für

Landhäuser Besitzern von Villen etc. allein ab Illustrierte Prospekte gratis und franko.

LOUIS HEINRICH ZWICKAU & S.

ΚΛΕΩΝ Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Α

ΠΟΙΗΜΑ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟΝ ΕΙΣ ΜΕΡΗ ΠΕΝΤΕ
ΜΕΤΑ ΣΗΜΕΙΩΣΕΩΝ.

ΕΝ ΛΕΙΨΙΑΙ

ΕΚ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ Γ. ΔΡΟΥΓΟΥΛΙΝΟΥ.

Συντάκτης· Δρ. Ι. ΠΕΡΒΑΝΟΓΛΟΣ ἐν ΛΕΙΨΙΑΙ. ELSTER-STR. 19.

Χαρτοπωλεῖον· Β. ΣΙΓΙΣΜΟΥΝΔΟΥ ἐν Βερολίῳ, Φραγκοφόρτη καὶ Λειψίᾳ. — Τύποις· Γ. ΔΡΟΥΓΟΥΛΙΝΟΥ ἐν Λειψίᾳ.